

ISSN 2083 - 0408 NR 70/12/2022

Kuryłowskie wieści

Podsumowanie IV kwartału

Zapomniany Żołnierz Józef Michlewski

Festiwal Piosenki „Mikołaj”

**Komunikator SMS
dla mieszkańców**

Serwer SMS.pl

System Odbiór Marketingu Mobilnego

Szanowni Mieszkańcy Gminy!

Zapraszamy do lektury Kuryłowskich Wieści, mamy nadzieję, że każdy znajdzie coś dla siebie, a w Nowym Roku 2023 życzymy, by udało się zrealizować plany i zamierzenia, by nie zabrakło zdrowia i szczęścia, by spełniały się marzenia.

Redakcja

Zimowy, biały sen

W mój park, ubielon śnieżnym zimy kwieciami,
Przyjdiesz wśród ciszy nocy księżycowej
I wtedy z wielkich płatów śniegu spleciem
Wieńce na nasze zamysłone głowy;
A gdy mi duszę miłością wzbogacisz,
Pójdziemy błądzić gdzieś wśród sennych zacisz.

Gdzieś w oszronione srebrzyście zatoki,
Gdzie w lodach płoną tęcze światła,
Gdzie sercem spokój owtada głęboki,
Gdzie dusza nigdy płaczem smutku nie tka.

Wiem, że nie próżno biegnę w dal oczyma,
Bo ty przyjąć musisz, jasna i świetlana.

Po mlecznej drodze gwiazdzistego miatu,
Który mróz rozsiadł diamentów iskrzącą
Po śnieżnej równi rozrzną prawicą,
Przyjdiesz z oddali cicho i pomatu.

Leopold Staff

Wydawca:

URZĄD GMINY W KURYŁÓWCE

www.kurylowka.pl

37-303 Kuryłówka 527, tel. 17 243 80 10, 17 783 55 32

Redaktor naczelna: Wiesława Zagaja

e-mail: wiesci@kurylowka.pl

Skład: Marek Latawiec

Druk: Drukarnia „eMka”

Giedlarowa 460, tel. 17 787 71 09

www.emka-drukarnia.pl

Nakład: 800 egzemplarzy

W NUMERZE:

3 Z PRACY URZĘDU GMINY

Za nami czwarty kwartał 2022 roku
System powiadamiania SMS
Czyste powietrze
Przebudowa drogi do gruntów rolnych w Dąbrowicy
Maszt „Pod Biało-Czerwoną”
Przebudowa dróg na terenie Gminy Kuryłówka
OSP Wólka Łamana- rozbudowa budynku

11 Z KART HISTORII NASZEJ GMINY

Zapomniany żołnierz Józef Michlewski

18 LUDZIE Z PASJĄ

Kosowo- Kamil Śliwa
Magdalena Podobińska
Kazimierz Sadlej

21 OŚWIATA

■ Szkoła Podstawowa w Brzyckiej Woli

Najciekawsze wiadomości z naszej szkoły

■ Szkoła Podstawowa w Dąbrowicy

Z życia szkolnego w Dąbrowicy

■ Szkoła Podstawowa w Kuryłówce

Najnowsze, powakacyjne wieści ze szkoły w Kuryłówce

32 KULTURA

■ Gminny Ośrodek Kultury

Kultura, to ludzie
Pamięć o tych, którzy podarowali...
Dzień Seniora i Złote Gody
Festiwal Piosenki MIKOŁAJ

■ Gminna Biblioteka Publiczna

Gminny kącik biblioteczny poleca
Mistrz Ortografii

42 INNE INSTYTUCJE I STOWARZYSZENIA

■ Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

Wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego

■ Zakład Gospodarki Komunalnej

Stawiamy na rozwój

44 PODSUMOWANIE ROKU 2022

SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO ROKU

Szanowni Państwo,
w nowym roku składamy najserdeczniejsze życzenia, wszelkiej pomyślności, dobrego zdrowia, wielu sukcesów, odważnych, mądrych decyzji, satysfakcji oraz dużo spokoju. Aby każdy dzień 2023 roku dostarczał energii i optymizmu do realizacji nowych wyzwań, niósł nadzieję na pomyślną przyszłość.

Niech w Państwa domach codziennie gości radość, wzajemna troska oraz poczucie bezpieczeństwa.

Przewodniczący
Rady Gminy Kuryłówka
Dominik Kusy

Wójt Gminy Kuryłówka
Agnieszka Wyszyńska

IV kwartał za nami

W Państwa ręce oddajemy czwarte wydanie naszych Kuryłowskich Wieści w 2022 r. Kwartał ten dla nas jako mieszkańców był obfity w wiele wydarzeń zarówno kulturalnych i patriotycznych jak również realizacji wielu inwestycji, które poprawiają nasze warunki życia.

Gmina Kuryłówka, po raz kolejny, została wyróżniona na tle województwa i została uznana jako Lider Powiatu Leżajskiego w Rankingu Gmin Podkarpacia 2022 organizowanego przez Urząd Statystyczny w Rzeszowie oraz Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej. Ranking jest realizowany w oparciu o 16 wskaźników mierzących m.in. wyniki osiągnięte przez gminę w sferze gospodarczej i społecznej.

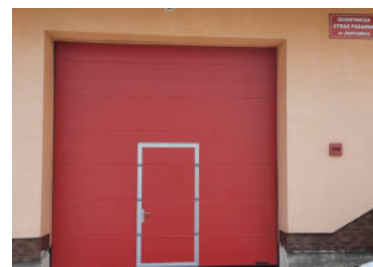
Ważnym i niezwykle trudnym w obecnym czasie przedsięwzięciem, którego podjęła się gmina, jest stworzenie komunikacji publicznej zaspokajającej lokalne potrzeby. W listopadzie Związek Gmin „Podkarpacka Komunikacja

Samochodowa”, którego członkiem jest również nasza gmina, złożył wniosek do Wojewody Podkarpackiego i pozyskał dofinansowanie na uruchomienie linii autobusowych na terenie gminy Kuryłówka. Efektem tego będą zmiany cen

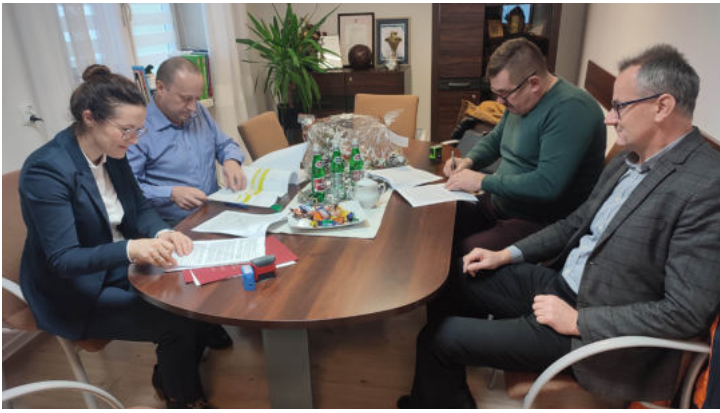
biletów w przyszłym roku i większa ilość kursów, zwłaszcza w okresach, kiedy w szkołach nie ma zajęć. Więcej informacji na ten temat znajdą Państwo w załączonej do niniejszych Wieści wkładce.

W minionym kwartale zakończone zostały realizowane w tym roku inwestycje drogowe, w tym m.in. przebudowa drogi Ożanna -Piskorowice Mołynie. Efekty zrealizowanych prac widać także na moście w Ożannie przy wyjeździe w kierunku Tarnawca, na drodze od kościoła w Kuryłówce w kierunku Ożanny jak i na drodze Dąbrowica „Podług” - Słoboda. W Dąbrowicy zakończono również remont drogi do gruntów rolnych dofinansowany ze środków Urzędu Marszałkowskiego. Zakończyły się również remonty dróg z funduszy sołeckich.

Mijający kwartał to także czas wykonania końcowych prac związanych z rozbudową i przebudową Remizy OSP w Wólce Łamanej, jak również czas zrealizowanych remontów strażnic w Brzyskiej Woli, Jastrzębcu i Kuryłówce.

Długo oczekiwana budowa sali gimnastycznej w Dąbrowicy powoli staje się faktem. Dzięki pozyskanemu dofinansowaniu w kwocie 6 165 000,00 zł z Rządowego Funduszu Polski Ład oraz wykonanej żmudnej pracy związanej z przeprowadzeniem przetargu udało się wyłonić Wykonawcę zaplanowanych prac i 15 grudnia podpisana została umowa z Firmą Budowlaną REMBISZ z Zielonki koło Raniżowa. Jak tylko pozwoli pogoda niebawem ruszą pierwsze prace. Całkowity koszt inwestycji to ok 7,5 mln zł.

Kolejną ważną inwestycją, której realizacja jest właśnie przygotowywana, to modernizacja Stacji Uzdatniania Wody w Dąbrowicy. Na koniec kończącego się właśnie kwartału ogłoszony został kolejny przetarg w celu wyłonienia wykonawcy. Zapraszamy do składania ofert przez potencjalnych wykonawców. Równocześnie trwają także prace związane z ogłoszeniem kolejnego przetargu na przebudowę lokalnych dróg, tak abyśmy już w nadchodzącym 2023 roku mogli podjąć stosowne prace i wyremontować ok 10 km naszych dróg. W mijającym kwartale, podjęto także pierwsze kroki związane z budową nowej siedziby Gminnego Ośrodka Kultury w Kuryłówce- prowadzone jest właśnie postępowanie na wybór projektanta, który opracuje program funkcjonalno-użytkowy pod planowaną inwestycję.

W trosce o nasze środowisko, wspólnie z młodzieżą szkolną z Dąbrowicy, Sołtysami ze Słobody i Dąbrowicy posadziliśmy las, a dzięki Paniom z KGW Dąbrowica mogliśmy liczyć na słodki poczęstunek, za co jeszcze raz dziękuję.

Zakończyliśmy także szkolenia etnograficzne dla Pań z KGW z terenu naszego powiatu w ramach zrealizowanego projektu pn. „Przeprowadzenie warsztatów edukacyjnych dla mieszkańców powiatu leżajskiego w ramach inicjatywy Uniwersytet Samorządności” w ramach Podkarpackiego Programu Odnowy Wsi na lata 2021-2025 na realizację II etapu koncepcji „Uniwersytet Samorządności”. W ramach przeprowadzonych zajęć powstały przepiękne prace, które zdobią domy naszych Pań.

17 października odbyło się oficjalne otwarcie wypożyczalni sprzętu rehabilitacyjnego dla mieszkańców naszej gminy. Zapraszamy do kontaktu wszystkie osoby potrzebujące tego typu sprzętu.

4 października odbyła się sesja nadzwyczajna Rady Gminy Kuryłówka, która dotyczyła zmian w budżecie i udzielenia pomocy finansowej Powiatowi Leżajskiemu na realizację zadania „przebudowa odcinka drogi powiatowej nr 1254R, od drogi 1257R Ożanna – Piskorowice” w kwocie 103 627,00 zł.

28 października odbyła się sesja, na której została przedstawiona informacja z wykonania budżetu za I kwartał 2022 r., usłyszeliśmy także sprawozdania z realizacji zadań naszych placówek oświatowych. Zostały również podjęte uchwały dotyczące m.in. programu usuwania azbestu czy też rocznego programu współpracy z organizacjami pozarządowymi.

W dniu 11 listopada przy Strażnicy Ochotniczej Straży Pożarnej w Kuryłówce miało miejsce odsłonięcie masztu, na

którym powiewa biało-czerwona flaga w ramach realizacji projektu „Pod biało-czerwoną” pod honorowym patronatem Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego.

Z kolei 29 listopada odbyła się jedna z ważniejszych sesji w tym roku, na której to zapadły decyzje dotyczące wysokości podatków, opłaty śmieciowej ale również dopłat z budżetu gminy do ścieków i wody. Podjęta została również ważna uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kuryłówka Centrum”.

Początkiem grudnia odbyły się także posiedzenia wszystkich komisji Rady Gminy Kuryłówka, na których został omówiony budżet na 2023r., który będzie budżetem głównie nastawionym na inwestycje na terenie naszej gminy. W porozumieniu z firmą Corten Dental z Warszawy, w listopadzie, udało się podpisać umowę na bezpłatną opiekę stomatologiczną dla dzieci uczęszczających do naszych szkół podstawowych.

Kolejnym zadaniem, które zostało zlecone gminnym samorządom, jest wypłata dodatków węglowych i dystrybucja węgla po preferencyjnych cenach. W naszym przypadku, zadanie to udało się sprawnie zrealizować, dzięki temu ok. 540 ton dobrej jakości polskiego węgla trafiło już do ok. 380 gospodarstw, na 1305 złożonych wniosków o dodatek węglowy, 940 zostało rozpatrzone pozytywnie, z czego 917 dodatków zostało już wypłacone. Przyjmowaliśmy również wnioski o wypłatę dodatków do zakupu pelletu, drewna oraz gazu.

Kończący się właśnie kwartał, to także promocja naszej gminy w Radio Rzeszów. W ramach spotkań z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi Panem Henrykiem Kowalczykiem oraz Wiceprezesem Rady Ministrów, Ministrem Aktywów Państwowych Jackiem Sasinem przedstawiałam problemy i wyzwania naszej gminy.

Przed nami Nowy 2023 Rok. Niech dla każdego z Państwa będzie on rokiem pełnym dobrych wydarzeń, niech zawsze dopisuje zdrowie i spełniają się powzięte zamierzenia. Niech nasza gmina będzie dobrym miejscem do życia w pokoju i radości domowego ogniska.

Zostań użytkownikiem Gminnego Komunikatora SMS dla mieszkańców.

Początkiem grudnia 2022 r. Gmina Kuryłówka podpisała umowę z operatorem na obsługę Gminnego Komunikatora SMS. Celem wprowadzenia tego systemu jest skuteczne informowanie o ważnych sprawach dotyczącej lokalnej społeczności, takich jak: informacje o zagrożeniach pogodowych, sytuacjach nadzwyczajnych, niebezpiecznych zdarzeniach, zmianach w organizacji ruchu, przypomnień o upływającym terminie płatności raty podatku lub opłaty na rzecz gminy, zebraniach wiejskich, prowadzonych akcjach społecznych, interwencjach, czasowych ograniczeniach w dostawie wody, awariach na sieciach wodociągowych i kanalizacyjnych, przerwach w dostawie energii elektrycznej oraz innych informacji związanych z naszą gminą.

Z obserwacji dokonanych w sąsiednich gminach jesteśmy przekonani, że system komunikowania się z mieszkańcami za pośrednictwem SMS, jest najskuteczniejszą, najszybszą i najprostszą formą przekazania najważniejszych informacji dot. sytuacji na terenie gminy. Wybrany przez gminę operator, poza standardowym wysyłaniem komunikatów SMS, posiada również możliwość wysyłania wiadomości głosowych na numery telefonów stacjonarnych.

Rejestracja jest **BEZPŁATNA**. Możemy zrobić to na dwa sposoby. Pierwszym z nich jest postępowanie zgodnie z informacją umieszczoną na plakacie. Ten sposób rejestracji dot. osób posiadających telefon komórkowy. Na nr **799 448 102** należy wysłać SMS-a o treści przypisanej do miejscowości, w której użytkownik mieszka np. mieszkaniec Kuryłówki powinien wysłać SMS-a, w treści którego wpisze cyfrę 1. I to wszystko, GOTOWE ! Drugim sposobem rejestracji jest zadzwonienie na nr stacjonarny Urzędu Gminy Kuryłówka (**17 243 80 10**) i zgłoszenie chęci zarejestrowania swojego numeru w systemie. Proponujemy ten sposób rejestracji, przede wszystkim osobom, które posiadają wyłącznie telefon stacjonarny.

Klauzula Informacyjna dla użytkowników Gminnego Komunikatora SMS dla mieszkańców

Zgodnie z art. 13 Rozp. PEiR (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony danych osobowych (RODO) informujemy, że Administratorem Pani/Pana danych osobowych w związku z rejestracją w Gminnym Komunikatorze SMS jest Gmina Kuryłówka, reprezentowana przez Wójta Gminy, z siedzibą w Kuryłówce, adres: 37-303 Kuryłówka 527, tel. 17 243 80 10, fax 17 242 69 94, e-mail: sekretariat@kurylowka.pl, strona internetowa www.kurylowka.pl;

Zbieranie danych osobowych użytkowników

Administrator przetwarza dane pozyskane od osób, które wyraziły zgodę na przetwarzanie danych osobowych w związku z rejestracją w Gminnym Komunikatorze SMS. Powierzenie przetwarzania danych osobowych następuje poprzez wysłanie wiadomości SMS o treści podanej przez administratora na nr 799 448 102 lub wyrażenie zgody poprzez złożenie dyspozycji zarejestrowania numeru w systemie, poprzez kontakt telefoniczny z urzędem gminy. Dane osobowe administrator pozyskuje w formie elektronicznej lub papierowej.

Cel przetwarzania i zakres danych

Administrator przetwarza dane osobowe w celach związanych z wysyłaniem komunikatów tekstowych, głosowych i graficznych do odbiorców, którzy zarejestrowali się w systemie dotyczące spraw związanych z realizacją ustawowych zadań publicznych przez administratora m.in. informacji o zagrożeniach pogodowych, sytuacjach nadzwyczajnych, niebezpiecznych zdarzeniach, zmianach w organizacji ruchu przypomnień o upływającym terminie płatności raty podatku lub opłaty na rzecz gminy, zebraniach wiejskich, wydarzeniach kulturalnych, prowadzonych akcjach społecznych, interwencjach, a także

komunikaty dotyczące czasowego ograniczenia w dostawie wody, awariach na sieciach wodociągowych i kanalizacyjnych, przerwach w dostawie energii elektrycznej i inne.

Administrator przetwarza takie dane osobowe jak: numer telefonu, miejsce zamieszkania, imię i nazwisko. Podanie tych danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rejestracji w systemie oraz otrzymywania informacji za pośrednictwem systemu.

Administrator przetwarza dane osobowe użytkownika na podstawie dobrowolnie wyrażonej zgody, stosownie do postanowień art. 6 ust. 1 Rozp. PEIR (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony danych osobowych (RODO).

Powierzanie pozyskanych przez administratora danych osobowych podmiotom trzecim

Administrator powierza będące w jego posiadaniu dane osobowe użytkowników systemu wyłącznie na podstawie zawartych umów z podmiotami trzecimi

Podmiotami, którym powierza się dane osobowe są tylko i wyłącznie operatorzy i dostawcy systemu informatycznego, wykorzystywanego do przesyłania wiadomości do użytkowników, w zakresie o jakim mowa w pkt. 2 klauzuli informacyjnej.

Okres przechowywania danych osobowych

Administrator przechowuje dane osobowe użytkowników w okresie od dnia rejestracji w systemie do 30 dni od dnia wyrejestrowania z systemu. Przechowywanie danych osobowych użytkowników w okresie 30 dni od dnia wyrejestrowania z systemu jest związane tylko i wyłącznie z realizacją obowiązków wynikających z zawartych umów pomiędzy administratorem, a operatorem i dostawcą systemu informatycznego w zakresie spraw związanych z regulowaniem wzajemnych zobowiązań stron tylko i wyłącznie z tytułu ponoszonych opłat za korzystanie z systemu.

Przysługujące prawa

Każdej osobie zarejestrowanej w systemie przysługuje prawo żądania dostępu do swoich danych osobowych, prawo żądania poprawienia swoich danych, prawo żądania częściowego usunięcia swoich danych, jeżeli są błędne lub niekompletne, a także prawo żądania całkowitego usunięcia swoich danych z systemu oraz prawo żądania ograniczenia przetwarzania swoich danych przez administratora. W przypadku skorzystania z prawa całkowitego usunięcia swoich danych z systemu oraz prawa żądania ograniczenia przetwarzania swoich danych przez administratora użytkownik przyjmuje do wiadomości, że skutkować to będzie niemożliwością otrzymywania powiadomień poprzez Gminny Komunikator SMS. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych osobowych w celu realizacji usługi: SerwerSMS.pl którego właścicielem jest firma: Vercom S.A., ul. Roosevelta 22, 60-829 Poznań, NIP: 7811765125, REGON: 300061423, KRS: 0000535618, Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu;

W Urzędzie Gminy Kuryłówka ustanowiony został Inspektor Danych Osobowych, z którym można skontaktować się przez e-mail rada@kurylowka.pl lub tel. 17 243 80 10 wew. 140 we wszystkich sprawach związanych z ochroną danych osobowych posiadanych przez administratora w związku z rejestracją w Gminnym Komunikatorze SMS.

Każdemu użytkownikowi systemu, który udostępnił swoje dane w związku z rejestracją w systemie, w przypadku stwierdzonych naruszeń prawa w zakresie związanych z administrowaniem danymi osobowymi przysługuje prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

WÓJT GMINY KURYŁÓWKA

zaprasza do korzystania
z bezpłatnego komunikatora SMS
 dla każdego mieszkańca

Informujemy o:

- aktualnych sprawach dotyczących mieszkańców
- zagrożeniach i niebezpieczeństwach
- istotnych utrudnieniach i awariach
- terminach opłat i podatków lokalnych
- innych ważnych wydarzeniach w gminie

Zostań użytkownikiem

komunikatora SMS

Wyślij SMS na nr **799 448 102**

Mieszkańcy	Treść SMS
Kuryłówki	1
Brzyskiej Woli	2
Dąbrowicy	3
Jastrzębca	4
Kulna	5
Kolonii Polskiej	6
Ożanny	7
Słobody	8
Tarnawca	9
Wólki Łamanej	10

PUNKT KONSULTACYJNY PROGRAMU CZYSTE POWIETRZE

Przypominamy, iż w budynku Urzędu Gminy w Kuryłówce funkcjonuje Punkt Konsultacyjny Programu Czyste Powietrze, w ramach którego nasi mieszkańcy mogą uzyskać informacje na temat programu i zasad udzielania dofinansowania.

Punkt jest otwarty w godzinach pracy w Urzędzie Gminy, w dniach od poniedziałku do piątku. Informacji można uzyskać także pod nr telefonu 17 24 38 010 wew. 136. Pomoc w wypełnianiu wniosków odbywa się po wcześniejszym telefonicznym uzgodnieniu terminu.

Program skierowany jest do osób fizycznych będących właścicielami/współwłaścicielami domów jednorodzinnych/wydzielonych lokali mieszkalnych (maksymalnie 2 lokale w budynku).

Program przewiduje dofinansowania na:

- źródło ciepła – wymianę, zakup, montaż,
- instalację centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej,
- wentylację mechaniczną z odzyskiem ciepła,
- mikroinstalację fotowoltaiczną,
- ocieplenie przegród budowlanych,
- stolarkę drzwiową i okienną,
- dokumentację (audyt energetyczny, dokumentacja projektowa).

Od dnia 15 lipca 2022 r. obowiązuje nowa wersja programu „Czyste Powietrze”, wprowadzająca prefinansowanie inwestycji, czyli możliwość uzyskania zaliczki na realizację przedsięwzięcia. W przypadku prefinansowania zmianie uległa także wysokość kwot dotacji dla przedsięwzięć realizowanych przez beneficjentów Części 2) Programu do 47 000 zł (dotacja do 60% kosztów kwalifikowalnych inwestycji) i Części 3) Programu do 79 000 zł (dotacja do 90% kosztów kwalifikowalnych inwestycji).

Szczegółowe informacje na temat programu „Czyste Powietrze” dostępne są także pod adresami: <https://bip.wfosigw.rzeszow.pl/>, <https://czystepowietrze.gov.pl/>

Przebudowa drogi dojazdowej do gruntów rolnych w Dąbrowicy

W październiku dokonano odbioru inwestycji polegającej na przebudowie drogi dojazdowej do gruntów rolnych w Dąbrowicy. Dzięki pozyskanemu dofinansowaniu w kwocie 95 tys. zł w ramach środków związanych z wyłączeniem z produkcji gruntów rolnych przebudowany został odcinek drogi na działce ewidencyjnej nr 484 w Dąbrowicy, tzw. droga wojewódzka. W tym roku za kwotę niemal 150 tys. zł przebudowany został 284 metrowy odcinek tejże drogi. Nowa utwardzona droga ma szerokość 4 m. Podbudowę drogi wykonano z tłuczni kamiennego a całość została podwójnie skropiona emulsją asfaltową. Wykonano także nowe utwardzone obustronne pobocza o szerokości 0,5 m. W ramach prowadzonych prac uporządkowany został także teren przy skrzyżowaniu tejże drogi z drogą powiatową. Wyjazd na drogę powiatową został wypłaszczone, co ułatwia bezpiecznie włączanie się do ruchu.

Maszt „Pod Biało-Czerwoną”

Gmina Kuryłówka wzięła udział w akcji „Pod Biało-Czerwoną”, w ramach której gminy w całej Polsce mogły składać wnioski o zakup i montaż masztu. Dzięki głosom naszych mieszkańców również nasza gmina otrzymała maszt z flagą RP w ramach projektu. Warunkiem otrzymania dofinansowania było uzyskanie odpowiedniej ilości głosów mieszkańców pod wnioskiem w listopadzie 2020 r. W dniu 11 listopada br. przy Strażnicy Ochotniczej Straży Pożarnej im. Józefa Szczęsnego w Kuryłówce miało miejsce uroczyste odsłonięcie masztu, na którym powiewa biało-czerwona flaga. Zakup oraz montaż masztu z flagą RP został w całości sfinansowany w ramach realizacji projektu „Pod biało-czerwoną” pod honorowym patronatem Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego.

Dziękujemy wszystkim mieszkańcom, którzy zabiegali o pozyskanie dofinansowania w ramach tego ogólnopolskiego projektu.

Przebudowa dróg na terenie Gminy Kuryłówka

Ku końcowi zbieżają prace związane z realizacją projektu pn. „Poprawa infrastruktury drogowej na terenie Gminy Kuryłówka” realizowanego w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład. W ramach tego zadania przebudowane zostały dwie drogi gminne - droga w Kuryłówce na odcinku od kościoła do Ożanny i droga gminna na odcinku od Słobody do Podługa. Wykonane zostały już niemal wszystkie zaplanowane prace.

W przypadku drogi Słoboda - Podług, przebudowany został odcinek o długości 1,4 km. W ramach wykonanych prac wyremontowano istniejący betonowy przepust, odmulono także istniejące przydrożne rowy. Wykonana została nowa podbudowa na całej 5 metrowej szerokości jezdni oraz położono nawierzchnię asfaltową o łącznej grubości 14 cm. Obustronne pobocza zostały utwardzone kruszywem i skropione emulsją asfaltową wraz z gryzem bazaltowym. W ramach poprowadzonych prac przebudowano także istniejące zjazdy oraz wyremontowano zlokalizowany na tej drodze most.

Przebudowa drogi pomiędzy Kuryłówką a Ożanną objęła swym zasięgiem odcinek o długości 1 733 mb. Droga na całym przebudowywanym odcinku została poszerzona do 5 m. Wzmocniona została podbudowa, zarówno jezdni jak i poboczy. Wykonana została nowa asfaltowa nawierzchnia. Wzdłuż przebudowywanego odcinka drogi wybudowany został jednostronny chodnik o szerokości 2,0 m. Na wysokości kościoła w Kuryłówce i przy pomniku na tzw. Kalówce. wybudowano nowe zatoki postojowe.

Przebudowano istniejące zjazdy na drogi wewnętrzne i zjazdy indywidualne do posesji i gruntów ornych. W celu zwiększenia bezpieczeństwa użytkowników drogi, wzdłuż istniejącej skarpy, zamontowana została bariera ochronna. Wyremontowany został także most w Ożannie, który na czas remontu został wyłączony z ruchu.

Ostateczny odbiór wykonanych prac zaplanowany został na I kwartał 2023 roku.

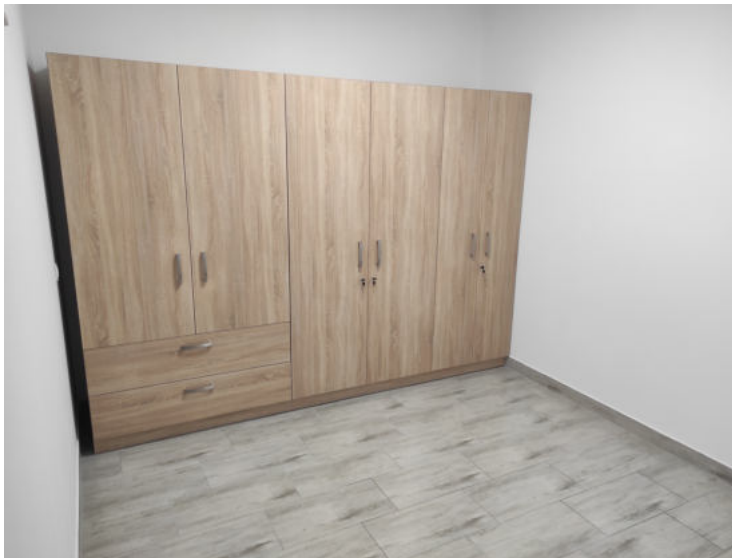
Całkowity koszt tego zadania to 5 261 145,50 zł, z czego 4 557 844,18 zł stanowi pozyskane dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład.

Rozbudowa budynku OSP w Wólce Łamanej

Zakończyły się prace związane z przebudową i rozbudową budynku OSP w Wólce Łamanej. Dotychczasowy obiekt nie spełniał oczekiwań i standardów obowiązujących w tego typu budynkach. Przy projektowaniu inwestycji założono, iż nie zmieni się przeznaczenie tego budynku. Główną funkcją budynku nadal pozostaje garaż na potrzeby miejscowej jednostki OSP. W ramach inwestycji wybudowany został nowy garaż wraz z pomieszczeniami towarzyszącymi. W celu rozszerzenia funkcji obiektu przebudowane zostały pomieszczenia w tzw. starej części budynku. Utworzona została m.in. sala spotkań wraz z aneksem kuchennym i toaletą, która służyć będzie

lokalnej społeczności jako miejsce spotkań, czy też organizacji okolicznościowych imprez. Przebudowane zostały wszystkie instalacje wewnętrzne. Dodatkowo wybudowana została m.in. instalacja gazowa wraz ze zbiornikiem na gaz, dzięki czemu źródłem ciepła dla instalacji grzewczej jest kocioł gazowy. Teren wokół rozbudowanego budynku został częściowo utwardzony i wyznaczone zostały miejsca parkingowe. Całkowita wartość wykonanych robót budowlanych to 793 085,76 zł, z czego ponad 634 tys. zł pokryte zostało z dotacji pozyskanej ze środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych.

ZAPOMNIANY ŻOŁNIERZ JÓZEF MICHLEWSKI PS. „MICHAŁOWICZ”

Józef Michlewski

Swego czasu Gmina Kuryłówka w ramach prowadzonej polityki historycznej wykonała koszulki z wizerunkiem bohaterów Naszej Małej Ojczyzny. Znalazły się na nich postacie Janiny Oleszkiewicz „Jagi”, Józefa Szczęsnego „Poraja” i Józefa Michlewskiego „Michałowicza”. Najbardziej znaną z tej trójki bohaterów jest „Jaga” zwana przez Nas „Podkarpacką Inką”. Aby upamiętnić tę piękną postać Matki-Polki odnowiono jej grób na cmentarzu, wydano publikację książkową autorstwa Wioletty Gut-Siudak. Co się tyczy Józefa Szczęsnego jego postać została upamiętniona przez strażaków z Kuryłówki, którzy noszą już od 20 lat jego imię na sztandarze. Najmniej znaną postacią jest Józef Michlewski, którego grób odnowiono w ramach tego samego programu, co Janiny. Niniejszy artykuł jest próbą przybliżenia postaci tego bohatera. Biogram Józefa Michlewskiego opracowałem na podstawie źródeł pisanych i licznych relacji świadków gromadzonych na przestrzeni lat. Serdecznie dziękuję potomkom rodziny za udostępnione zdjęcia. Chciałbym, aby w rocznicę jego śmierci, która przypada w lutym jego postać lśniła w pełnym blasku, bo niewątpliwie na to zasługuje. Z tego powodu przerywam dotychczasowy cykl artykułów.

Józef Michlewski urodził się 5 kwietnia 1918 roku w Kuryłówce. Jego rodzice Jan i Paraskiewa Magiera poznali się w Ameryce. Tam w 1902 roku urodziła się pierworodna córka Joanna. Po powrocie do kraju w 1909 roku urodziła się kolejna córka Julia. Pomimo, że Jan był dobrym stolarzem, co mogło zapewnić rodzinie godziwe życie, Michlewscy żyli skromnie. Senior rodu był osobą bardzo towarzyską i gro zarobionego grosza przeznaczał na używki. Rodzina bytowała na zakupionym skrawku ziemi położonym nieopodal cerkwi w Kuryłówce, gdzie postawiono małe domki wraz z warsztatem. Jest prawdopodobne, że postawa męża, a co za tym idzie warunki życia miały wpływ na to, że kolejne dzieci, synowie Klemens (ur.1910 r.) i Emil (ur.1916r.) wkrótce po urodzeniu zmarli. Kolejne dzieci w rodzinie Michlewskich to nasz bohater Józef i Albin urodzony 27 grudnia 1924 roku. Szkołę powszechną ukończył Józef w rodzinnej wsi. Ciężar wychowania dzieci spoczywał na matce, która starała się jak mogła, aby było, co do garnka włożyć. Ojciec problemy wychowawcze rozwiązywał na ogół pasem. Gdy Józef był podrostkiem ojciec angażował go do pomocy w warsztacie. W podziękowaniu otrzymywał szturchańce. Młody Michlewski widział beznadziejność sytuacji rodzinny. Zarobione przy jego udziale pieniądze ojciec trwonił na alkohol, a rodzina żyła w biedzie. Dla przybliżenia możliwości zarobkowych stolarza w latach trzydziestych XX wieku podam, że za wykonanie trumny z desek rzemieślnika trzeba było zapłacić 30 zł. W tym okresie dniówka żniwiarza za 12 godzin pracy wynosiła 1 zł. Tylko ten przykład świadczy, że senior rodu mógł zapewnić przyzwoite życie rodzinie. Józef, gdy podrośł, okrzepł w siłę, zaczął się buntować i przeciwstawiać ojcu. Ten widząc stanowczą postawę syna tłumił gniew. Swą frustrację wyładowywał na żonie, a ta z kolei swą matczyną miłość skupiła na najmłodszej

latorośli - Binusiu. Konflikt narastał. Młodzieniec postanowił szukać szczęścia poza Kuryłówką. Wyjechał do Francji na prace sezonowe. Gdy przyszedł czas powrotu, Józef postanowił zostać. Do domu nie miał po co wracać. Znalazł pracę, za którą otrzymywał godziwą zapłatę. Bacznie przyglądał się jak pracują, żyją i bawią się Francuzi. Życie na obczyźnie tak odmienne od tego, jakie wiódł dotychczas zafascynowało młodzieńca. Chłopak wtopił się w społeczność, w której żył. Mijały dni kawalerskiego życia. W dniu 1 września 1939 roku wojska niemieckie wkroczyły do Polski. Wkrótce Anglia i Francja wypowiedziały wojnę Niemcom. Francuskie gazety codziennie pisały o napiętej sytuacji na granicy francusko-niemieckiej. We Francji zaczęto tworzyć polską armię. Józef podobnie jak wielu

„Michał i Aleksander Rauza z Kuryłówki w armii polskiej tworzonej w Francji w 1940r.

Polaków przebywających we Francji wstąpił w jej szeregi. W maju 1940 roku walczył u boku Francuzów. Po przegranej, dostał się do stalagu, a następnie został robotnikiem przymusowym. Nie do końca znane są okoliczności jego powrotu do Polski. Jedni twierdzą, że uciekł z Niemiec. Bardziej prawdopodobne jest, że został zwolniony z powodów zdrowotnych, a może podając się za Francuza po odbyciu pracy przymusowej, która dla nie Polaków trwała jeden rok, został zwolniony. W 1942 roku był już w Kuryłówce. Tu podjął działalność konspiracyjną w strukturach Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) przyjmując ps. „Michałowicz”. Został wyznaczony na dowódcę plutonu szkieletowego kompani o kryptonimie „Lwów”¹. Pomimo młodego wieku miał duże doświadczenie zdobyte podczas pobytu na zachodzie. Wyróżniał się rzeczowym podejściem do spraw codziennych, ale zachowywał rozsądek przy rozstrzyganiu tematów trudnych. Grzeczny, dobrze ułożony był pozytywnie postrzegany przez sąsiadów Rusinów. Z racji, że mieszkał w okolicy cerkwi miał dobrą orientację w tym, co dzieje się w środowisku ukraińskim w Kuryłówce. Był bardzo lubianym i szanowanym wśród swych towarzyszy z konspiracji. Dla młodszego brata – Albina pozostawał niedoścignionym wzorem. Albin próbował go naśladować, ale Józef mocno ograniczał jego zawadiackie zapędy tym samym zawsze pozostawał w cieniu swego rozsądnego brata. Józef, 26-letni mężczyzna myślał o ustatkowaniu i założeniu rodziny. Upatrzył sobie dziewczynę z Kuryłówki i zaczął „smalić do niej cholewki”. Emilia pracowała w mleczarni prowadzonej przez Ukraińców. Nie była tam jedyną Polką, ale to właśnie ona wpadła w oko aktywiście ukraińskiemu Iwanowi Pędzłowskiemu, zwanemu przez Polaków „Wielki” z racji wysokiego wzrostu, a przez Ukraińców „Magister”. Iwan Pędzłowski urzędował w budynku mleczarni, gdzie mieściło się biuro zarządu mleczarni. Z tej racji widywał Emilię codziennie. Pomimo wyraźnej adoracji, dziewczyna zachowywała dystans. Ukraińiec jej zachowanie tłumaczył sobie lojalnością wobec koleżanek - Polek, które odwzajemnienie jego wyraźnej adoracji mogły poczytać jako bratanie się z wrogiem. Uznając to za oczywiste, postanowił pod byle pretekstem odwiedzić dziewczynę w domu. Jak zaplanował tak uczynił. Dziewczyna wysłuchała, co ma jej do powiedzenia i tyle.

¹ M. Samborski, Działalność NOW oraz oddziału „Ojca Jana” w strukturach NSZ na terenie ziemi leżajskiej, Rocznik Przemyski, T..XVI, zeszyt 4, 2010 r. U Samborskiego kompania obwodu Zasanie - „Kurka” nosi kryptonim „Lwy” W niej dowódcami plutonów byli: I –A Ćwikła ps. Lew (Tarnawiec), II Józef Kusy ps. Dąbski (Brzyska Wola), i III Józef Michlewski ps. Michałowicz (Jastrzębiec). Samborski dane oparł na podstawie relacji Zb. Larendowicza. Wg. K. Kaczmarzkiego, Podziemie narodowe na Rzeszowszczyźnie, Rzeszów 2003, s.103, który oparł się na zeznaniach Kazimierza Stockiego podaje d-ców poszczególnych placówek: Tadeusz Bielak „Sęp” w Kuryłówce, Józef Kusy ps. „Domski” w Brzyskiej Woli i Bronisław Rakszawski „Beniowski” w Tarnawcu. Z kolei wg. L. Miazgi dowódcami placówek byli Józef Gagosz „Siuzdak” w Brzyskiej Woli i Józef Michlewski „Michałowicz” w Kuryłówce. Wszystkie podane przez autorów osoby mogły pełnić funkcję dowódców plutonów. Rozbieżności wynikają między innymi ze zmieniającej się sytuacji na omawianym terenie. Na początku okupacji znaną postacią w Kuryłówce, którą łączono z konspiracją był Antoni Ćwikła „Lew”. St. post. byłej PP był poszukiwany przez gestapo. Ćwikła był przyjacielem Stanisława Górala „Chrusta” związanego z SN stąd łączenie jego osoby z NOW jest zasadne. Gdy do Kuryłówki powrócił Józef Michlewski zapewne objął dowodzenie plutonem w Kuryłówce. Dowódcą placówki w Tarnawcu do chwili aresztowania (wrzesień 1942 rok) był Br. Rakszawski ps. Beniowski. Po jego aresztowaniu wakuujące miejsce mógł przejąć ktoś inny, choć bardziej realne jest, że placówkę Tarnawiec połączono z Kuryłówką i jej d-ca (Michałowicz-uwaga autora) przejął kierownictwo nad całością. Podobnie mogła wyglądać sytuacja w Brzyskiej Woli gdzie placówką kierował Kusy. Potwierdzają to relacje Władysława Rakszawskiego brata Bronisława, który stwierdza, że Józefa Zadzińskiego, (gdy ten po raz pierwszy zjawił się na Zasaniu) zaprowadził do J.Kusego w Brzyskiej Woli – D. Grabacz, s.8.

Żadnym gestem ani słowem nie zachęciła Ukrainka do pozostania w domu. Emilia oświadczyła, że informację mógł jej przekazać w pracy, a domowa wizyta nie była konieczna. Do Ukrainki dotarło, że dostał kosza. Pędzłowski z grymasem złości omiótł spojrzeniem pomieszczenie izby i wyszedł. Nie spieszył się jednak. Będąc na zewnątrz obejrzał dokładnie dom i usytuowanie budynków. Już zamykając furtkę jeszcze raz dokładnie zlustrował teren. Polka przez okno obserwowała dziwne zachowanie niechcianego adoratora. Ukrainiec będąc już na drodze jeszcze raz przystanął i przyglądał się chacie. Emilia odruchowo odsunęła się od okna. Gdy ponownie spojrzęła przez szybę na drodze nikogo nie było. Wówczas poczuła ulgę. Iwan Pędzłowski widział, że dalsze zabiegi o zdobycie serca Polki nie mają sensu. Urażona męska ambicja nie pozwalała mu pozostawić tej sprawy bez wyjaśnienia. Gdy zapadał zmrok nie zważając, że naraża życie zakradał się w pobliże domu ukochanej. Niespełniona miłość, a zarazem złość gnała go, by choć przez okno ją zobaczyć. Któregoś dnia zauważył, że do domu „jego ukochanej” zachodzi jakiś mężczyzna. Wszystko stało się jasne. Polak automatycznie stał się największym wrogiem Ukrainki. W dniu 4 lutego 1944 roku policjanci ukraińscy z posterunku w Kuryłówce wraz z grupą członków samoobrony i aktywistów z „Ruskiego końca” urządzili zasadzkę na Józefa Michlewskiego w jednym z domów w części Kuryłówki zamieszkałej przez Polaków. Wg jednych bezpośrednio przyczyną próby aresztowania Polaka była urażona ambicja „kierownika mleczarni”, który został odrzucony przez Polkę, w której się zakochał. Bardziej prawdopodobne, że przyczyna była inna. Aby to wyjaśnić musimy cofnąć się do wcześniejszych wydarzeń, które miały miejsce poza terenem Gminy Kuryłówka. Działający na terenie Lubelszczyzny od jesieni 1942 roku oddział partyzancki Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) pod dowództwem por. Franciszka Przysiężniaka „Ojca Jana” w grudniu 1943 roku wpadł w pułapkę w Grabach i poszedł w rozsypkę. Od początku 1944 roku Józef Zadziński ps. „Wołyniak” za zgodą przełożonych rozpoczął tworzyć własną grupę zbrojną. W jej składzie był Józef Michlewski². Od tego momentu rozpoczęła się historia najbardziej znanego oddziału partyzanckiego NOW-AK. W Grabie oddział „Ojca Jana” utracił tabory w tym broń, amunicję i wiele przydatnego sprzętu. Atak Niemców nastąpił rano. Nie wszyscy partyzanci chwytając za broń myśleli o ubraniu się w ciepłą odzież. Nikt przecież nie przypuszczał, że oddział zostanie zmuszony do nagłego opuszczenia obozu. W warunkach surowej zimy, która nabierała rozmachu powszechnym stał się jej brak. Apropozycji postanowiono dokonać na „Ukrainie”³.

Wybór padł na Kulno rozległą wieś liczącą około 1200 mieszkańców zamieszkałą przez prawosławnych Ukraińców. We wsi znajdowała się murowana cerkiew oraz plebania. Świadczyło to o zasobności wsi. Ponadto wielu gospodarzy umiało wyprawiać skóry baranie, z których szyto kozuchy. Ich pozyskanie stanowiło nieodpartą pokusę w sytuacji, w jakiej znalazł się oddział. O wyborze Kulna, jako miejsca ataku zdecydowało ponadto brak samoobrony we wsi. Nie oznaczało to, że ludność była całkowicie bezbronna. Niektórzy mieli poukrywane karabiny jeszcze z czasów działalności „Łuhu”. Inni - odważniejsi przynieśli do domu broń w 1939 roku. Kulno należało do Gminy Potok Górny. Siły policyjne znajdowały się w Krzeszowie oddalonym o 15 km i zaledwie 3 km położonej Kuryłówce. Obie miejscowości były siedzibą samodzielnych gmin. Jest bardzo prawdopodobne, że pomysł ataku na Kulno wyszedł z inicjatywy „Wołyniaka”. Dowódca miał świadomość, że dysponując garstką żołnierzy nie może zaatakować rozległej wsi. Wystawienie dwuosobowych czujek od strony Naklika, Wólki Łamanej, Łazowa i Kuryłówki wyczerpywało możliwości jego oddziału. Ponadto trzeba było zorganizować podwoły sań. Korzystanie z zaprzęgów z okolicy Kuryłówki narażało ich właścicieli na ogromne konsekwencje ze strony okupanta⁴. Samo przeprowadzenie akcji we wsi wymagało odpowiedniej ilości ludzi stanowiących ubezpieczenie, a i grupa szturmowa musiała liczyć, co najmniej od 6 do 8 żołnierzy. Użycie broni mogło spowodować mobilizację sił policyjnych i w konsekwencji podjęcia z nimi walki. Dodatkowym przeciwwskazaniem były siły ukraińskich samoobron i możliwość podjęcia przez nich akcji przeciwko oddziałowi. O ich mobilności i bezwzględnych metodach postępowania przekonano się po akcji na Zagródki i Potok w grudniu 1943 roku. Tego chciano uniknąć. Z tych względów „Wołyniak” musiał skorzystać z pomocy. Użyto podstępów. W Nowy Rok, który wg kalendarza juliańskiego przypadał 14 stycznia 1944 roku partyzanci pierścieniem opasali wieś. Wystawiano czujki na drogach dojazdowych do wsi. Grupa szturmowa podjechała pod cerkiew czterema saniami. Partyzanci po 2 – 3 weszli przez każde z trzech drzwi wiodących do cerkwi. Przy saniach zostali woźnicy. W świątyni trwała msza, której duchownemu nie pozwolono dokończyć. Wśród zgromadzonych powstało poruszenie, ogarnął ich strach. Przed ikonostasem stanął partyzant. W języku miejscowych oznajmił, aby wykonywać polecenia, a nic nikomu się nie stanie. Następnie nakazano chłopom, aby podchodzili do przodu. Tu ich rewidowano, zabierano pieniądze, kozuchy i dobre buty. Rozebranych tłoczono w jednym skrzydle transeptu. Odzież wynoszono do sań⁵.

2 Przez wielu historyków J. Michlewski jest niesłusznie pomijany. Milczy o nim D. Garbacz

3 Potoczna (używana przez Polaków) nazwa wiosek zamieszkałych przez Rusinów.

4 Gospodarze we wsi potrafili po wyglądzie konia i zaprzęgu (wozu czy sań) ustalić, kto jest ich właścicielem.

5 D. Garbacz, Wołyniak, wyd.1996.s.30 i Wołyniak, wyd.2015,s.35 pisze: „Oddział J. Zadzińskiego podjął akcję w Kulnie i skonfiskował

Po akcji zaprzęgi odjechały w kierunku Nalika. O napadzie poinformowano najbliższy posterunek policji ukraińskiej w Kuryłówce. Zorganizowano kilka zaprzęgów sań i pościg ruszył przez „Ruski koniec” w kierunku Kulna. Tropiący partyzantów policjanci dotarli do Jedlinek i tu zgubili ślady. Bardziej prawdopodobne, że zaniechano pościgu ze względu na zapadający zmierzch. Akcja w Kulnie obyła się bez strat po stronie ludności cywilnej. Zapewne to zadecydowało, że Ukraińcy nie podjęli akcji odwetowej. Po przeprowadzeniu akcji w umówionym miejscu partyzanci podzielili zdobyte łupy. Niestety „Wołyniakowi” dostała się znikoma ich część. Wobec zaistniałej sytuacji Komendant postanowił przeprowadzić samodzielną akcję aprowizacyjną. Dużą pokusę stanowiła ruska część Kuryłówki. Teren akcji był dobrze znany. Większość ludzi jego oddziału stąd pochodziła. Istotną przeszkodę stanowił silny posterunek policji ukraińskiej. Z tych względów przeprowadzenie akcji zaopatrzeniowej było niebezpieczne, ale nie niemożliwe. Przystąpiono do opracowania planu działania, który powierzono miejscowemu partyzantowi. Dobra znajomość topografii „Ruskiego końca” oraz rozeznanie gdzie mieszkają bardziej znamienici gospodarze sprzyjała zaplanowaniu nocnego wypadu. Łakomym kąskiem była plebania księdza Michała Posiekiera umiejscowiona niedaleko cerkwi wśród zabudowań zamieszkałych przez Polaków. Tę część wsi zwano „Kycie”. Ponadto wytypowano domy Żelaski i Sposobca położone w styczności z domami polskimi, ale posadowione już na „Rusi”. Po analizie topograficznej terenu, wybór padł także na dom Kuryłów położony niedaleko wąwozu. Usytuowanie domu pozwalało na bezpieczne podejście do zabudowań i odskok w przypadku napotkania trudności. Napad na wyselekcjonowane, bogate domy Ukraińskie dawał sposobność na pozyskanie dobrej jakościowo odzieży zimowej. Powodzenie działań zależało od jej sprawnego i bezgłośniego przeprowadzenia. Elementem zdecydowanie najważniejszym było ciche wejście do domów. Użyto podstępu polegającego na przekonaniu domowników, że „puka swój”, co miało skłonić przyszłe ofiary do otworzenia drzwi domostwa. Niezbędna była w tym przypadku znajomość języka ukraińskiego, a ściślej narzecza, w jakim mówiono w Kuryłówce. I na to także znaleziono sposób. W rodzinach mieszanych, znajomość

języka ukraińskiego nie była obca. W końcu należało wyszukać śmiałków, którzy podejmą się wykonania zadania. 2 lutego 1944 roku (Święto Ofiarowania Pańskiego tzw. Gromniczna - uwaga autora) wykonano z powodzeniem wszystkie zaplanowane napady, w tym na plebanię. Efektem było pozyskanie ciepłej odzieży i kożuchów. Przy okazji zabrano pieniądze. Obrabowanym mężczyznom spuszczone tęgie lanie, nie oszczędzono księdza proboszcza⁶. Ksiądz Posiekiera napad potraktował, jako ostrzeżenie. Od tej pory nie nocował na plebani. Szedł spać na wieś. Rabunek duchowego przywódcy i bogatych gospodarzy oraz ich mocne obicie spowodowała wściekłość Ukraińców. Od świtu w części wsi zamieszkałej przez Ukraińców trwał zmożony ruch. Policja Ukraińska dokonała oględzin domów i terenu. Badano pozostawione ślady. Dokonano spisu skradzionych rzeczy i ubrań. Przystąpiono do przesłuchiwania świadków. Poszkodowani, pomimo, że napastnicy byli zamaskowani rozpoznali jednego z nich. To nazwisko przewinęło się parokrotnie w zeznaniach. Ukraińcy nabrali pewności, że są na właściwym tropie i zarządzono obserwację gospodarstwa, w którym mieszkał podejrzany. Szpicle poinformowali, że zniknął z wioski. Wobec tego zdjęto czujki, które czyhały na pojawienie się Polaka w rodzinnym domu. Wówczas na posterunek zgłosił się Ukrainiec, który doniósł, że Lach pojawił się w polskiej części wsi. „Magister” domyślał się, dlaczego Michlewski mimo zagrożenia przyszedł do Kuryłówki. Wiedział, jaki jest cel jego wizyty i w którym domu może przebywać. Postanowiono zasadzić się na Polaka. Na posterunku zebrał się sztab aktywistów ukraińskich. W trybie alarmowy ściągnięto całą załogę, kilkunastu policjantów. Ponadto zaangażowano ochotników z bronią. Zarządzono dyskretną obserwację w okolicy domu panny Emilii. Iwan Pędzłowski sam obmyślił plan zasadzki. Wizyta w domu Emilii pozwoliła mu poznać układ pomieszczeń oraz usytuowanie budynków. Wywiadowca rozrysował układ dróg wokół zabudowań. Ukraińcy obstawili dom z trzech stron. Czujki były ustawione szerokim kręgiem. Gdy wszystko było gotowe, poszczególne posterunki zgłosiły gotowość rozpoczęcia akcji. Do domu od frontu zapukali mundurowi policjanci. W feralnym dniu Józef Michlewski przebywał w domu Emilii wraz z kolegą Michałem Kycią. Gdy domownicy usłyszeli dobijanie do drzwi, Józef zerwał się z krzesła i

wychodzącym po nabożeństwie Ukraińcom kożuchy i pieniądze”. Autor pomimo upływu 20 lat pomiędzy wznowieniami książki jako powód akcji odwetowej podaje niezmiennie zabicie St. Gagosza, mijając się z prawdą. D. Garbacz w przypisach na tej samej stronie informuje, że L. Siemion, Czas kowpakowców, przeprowadzenie akcji przypisuje oddziałowi „Ojca Jana”. W ślad za Garbaczem, T. Bereza, Wokół Piskorowic, s.124, podtrzymuje, że była to pierwsza samodzielna akcja „Wołyniaka”. Autor naprawia błąd D. Garbacza, co do przyczyny jej przeprowadzenia, podając konieczność aprowizacji oddziału w ciepłą odzież. Z kolei St. Puchalski, Partyzanci Ojca Jana, s.135, odnotowuje udział oddziału Wacława Piotrowskiego „Cichego” (oddział należał do NSZ - uwaga autora) w akcji na cerkiew w Kulnie „, obrabł ludność z kożuchów, a ubrał partyzantów”. Puchalski datuje czas akcji na marzec lub początek kwietnia 1943 r.(sic). Jan Dec z Kulna relacjonował: „*Mój kolega Andrzej Marysz z Plus stanowczo twierdził, że akcję nie przeprowadził „Wołyniak”, a oddział, którego był członkiem. Po śmierci rodziców, którzy zginęli podczas pacyfikacji wsi A. Marysz poszedł do partyzantki. Pamięta dobrze akcję w Kulnie. Partyzanci otoczyli wieś szerokim pierścieniem. Główne siły weszły do wsi i bez strzałów rozebrały Ukraińców. Po udanej akcji oddział odskoczył nie niepokoiony przez nikogo*”.

⁶ Mówiono, że Jan Kycia (niemowa), który był parobkiem w gospodarstwie duchownego i jednocześnie grabarzem mocno przeżył fakt pobicia „księdza jegomościa”. Dla chłopca było czymś niewyobrażalnym, aby ktoś mógł podnieść rękę na osobę duchowną. Te traumatyczne przeżycia miały spowodować jego śmierć. Bardziej prawdopodobnym jest, że i jemu spuszczone tęgie lanie w wyniku, czego zmarł – uwaga autora.

skierował do wyjścia „gospodarczego” umieszczonego w tzw. sudach (pomieszczenie gospodarcze dobudowywane z tyłu domu, gdzie przechowywano różne drobne przedmioty). Z chwilą, gdy znalazł się poza budynkiem rozległa się kanonada strzałów. Ukraińcy przygotowując zasadzkę wiedzieli, że Michlewski będzie próbował uciec właśnie tędy. Oficjalne wejście policji miało go do tego sprowokować. Z tyłu budynku rozmieścili główne siły i tu zasadził się rywal - Iwan Pędzłowski. Józef uzbrojony w pistolet wystrzelał cały magazynek. Jest pewne, że ranił „Wielkiego”. Niestety sam też został ranny. Ukraińcy dopadli go i zaczęli się nad nim znęcać, bijąc go i kopiąc gdzie popadnie. Gdy umęczony ledwo dawał znaki życia oprawcy chcieli ściągnąć pierścień z jego palca. Próby nie powiodły się. Wówczas przywołano Emilię, której nakazano zdjąć klejnot. Jej też się to nie udało. Jeden z napastników nacisnął butem nadgarstek Polaka i z całej siły pociągnął za sygnet, który zszedł z palca. Policjanci zmaltretowanego Michlewskiego zastrzelili. Józef miał przed śmiercią krzyknąć - *pomścijcie mnie*.

Na drugi dzień rano Aniela Baj mieszkająca naprzeciwko zabudowań gdzie rozegrała się tragedia postanowiła sprawdzić, co tam się dzieje. Przywiodła ją tam kobieca ciekawość. W tym czasie w domu Emilii trwała rewizja. Dwaj policjanci (jednym z nich był Szykuła) przeszukiwali izbę. Na odwrót było za późno. Policjanci nakazali usiąść jej na bambetlu⁷ i czekać. Aniela wykonała polecenie. W izbie przebywała Syczowa, która przyszła oporządzić zwierzęta. Gospodyni wychodząc na podwórze nie zamknęła drzwi, wówczas Aniela wymknęła się niepostrzeżenie z izby i uciekła na wieś. W tym czasie Władysław syn Anieli, trzynastoletni

chłopiec także wiedziony ciekawością poszedł do domu naprzeciwko. Podobnie jak wcześniej matka wszedł do izby i został zatrzymany. Komendant Szykuła zapytał go, po co przyszedłeś? Chłopak bez zastanowienia odpowiedział - po ogień. Siadaj warknął policjant wskazując chłopcu bambetel. Po zakończeniu rewizji Szykuła zwracając się do swego towarzysza powiedział - daj mu ognia. Policjant złapał chłopca za kołnierz kurtki i wyprowadził z izby. Gdy obaj byli na podwórzu nakazał Polakowi otworzyć drzwi stajni. Chłopiec ze strachu nie wykonał polecenia. Wówczas policjant sam otworzył drzwi, rzucił chłopca na obornik i zdjętym ze ściany biczyskiem zaczął go batożyć. Gdy się zmęczył kazał chłopcu uciekać. Władysław jeszcze w drzwiach otrzymał potężny raz przez plecy. Biegając przez podwórze miał tylko w myśli, aby nie strzelał! Gdy dotarł do furty był szczęśliwy. Konsekwencją zasadzki na Józefa Michlewskiego było aresztowanie Emilii i jej rodziców. Po wielu zabiegach aresztantów zwolniono w późniejszym czasie⁸. Po zabójstwie Józefa, Ukraińcy wykopali dół przy ścieżce i wrzucili tam ciało. Zagrożono, aby nikt nie ważył się wykopać trupa⁹. Albin Michlewski wraz z najbliższymi towarzyszami wykraść ciało brata. Zwłoki przewieziono do Jastrzębca. Tam przygotowano je do godnego pochówku. Zakupiono trumnę, Albin sprowadził fotografa. Problemem stał się chrześcijański pochówek, którego w tych warunkach nie dało się dokonać. Trumnę z ciałem Józefa zakopano w lesie. Kiedy dokonano ekshumacji zwłok, dziś trudno ustalić. Wg jednej z wersji odbyło się to w ten sposób, że wykorzystano pochówek jednego z parafian z Jastrzębca, kogo? Ostatecznie ciało Józefa Michlewskiego spoczęło w poświęconej ziemi na cmentarzu w Kuryłówce¹⁰. Albin Michlewski po utracie brata pałał chęcią zemsty. Znał dobrze Ukraińców z „Ruskiego końca” i swoimi drogami próbował ustalić nazwiska tych, którzy przyczynili się do śmierci brata. Przede wszystkim chodziło mu o donosiciela, który poinformował swych pobratymców o pojawieniu się Michlewskiego we wsi. Rządza odwetu zaprzętała także myśli „Wołyniaka”. Okazja nadarzyła się szybko. Wywiadowcy ustalili, że policjanci ukraińscy z posterunku w Kuryłówce szykują się do wyjazdu w teren. Polecono sołtysowi zabezpieczyć dla ich potrzeb dwoje sań. Taka informacja dotarła do „Wołyniaka”. Komendant natychmiast przystąpił do działania. Łącznikom polecił ściągnąć w oznaczone miejsce i na określonej godzinie

7 Mebel wykonany z drewna w dzień służący do siedzenia. Na noc wysuwała się „szufladę” do spania (rodzaj dzisiejszej wersalki).

8 Gdy rozpoczęła się strzelanina z tyłu domu wszyscy policjanci tam pobiegli, bracia Emilii uciekli z domu. Ukrywali się do wyzwolenia. W domu schwymano ukrytego w tzw. Sudach Michała Kycię. Duży wkład w zwolnienie aresztowanej rodziny włożyła Anna Babiarsz (Rauza). Prawdopodobnie doszło do złożenia okupu.

9 Michał Brzuska twierdził, że Michlewskiego pochowano na nowym cmentarzu greckokatolickim. Grób był strzeżony przez policję. Dopiero w drugim dniu wykopano zwłoki Józefa.

10 Śmierć Józefa Michlewskiego owiana jest tajemnicą. Ksiądz Węglowski dokonał wpisu o zgonie na końcu strony między 10 czerwca, a 4 lipca 1944 roku. Jednak nie zachował właściwej numeracji (podwójny wpis pod poz.17/1944). Początkowo wpisał datę zgonu 6 lutego 1944 r. potem dokonał poprawki (bez skreślenia) na 4 lutego (sic). Wobec niejasności wpisu, zapewne urzędnik w okresie późniejszym dopisał pod pierwotną datą liczbę 6. Od tej pory urzędowa data śmierci Józefa Michlewskiego to 6 luty 1944 r. Pochówek wg wpisu dokonano 8 lutego 1944 r.

członków oddziału. Była zima, jego ludzie bazowali po domach w okolicznych wioskach. Gdy trwało alarmowanie członków, komendant osobiście udał się w teren celem wybrania najlepszego miejsca zasadzki. Wiedział od informatorów, że miejscem interwencji policji będzie Ożanna. Najkrótsza droga do tej miejscowości wiodła z Kuryłówki w poprzek przez pola położone pomiędzy obiema wioskami. W trakcie zimy nieprzejezdna, ze względu na otwartą przestrzeń i nawiewający śnieg. Drugą drogą wiodącą do Ożanny była odnoga od drogi w kierunku Brzyskiej Woli obecnie zwana „Obok Smolarni”. Pozostałe drogi wiodły przez Tarnawiec –najdłuższa i druga obok „ Nowego Dornbachu” obecnie zwanego „Cztery Chałupy” i dalej w kierunku Ożanny. W tych dwóch przypadkach do miejsca interwencji można było dotrzeć jadąc przez tereny zamieszkałe przez Polaków. Zadziński biorąc pod uwagę, że Ukraińcy nie będą chcieli się afiszować wykluczył przejazd tymi drogami. Wykreślił też przejazd przez zawiewaną drogę polami. Na szkicu pozostała mu tylko jedna droga i tu postanowił zorganizować zasadzkę. Komendant wykonał szkic sytuacyjny rozmieszczenia swoich ludzi i powrócił do wioski. Na alarmowaniu członków upłynęło resztę dnia i część nocy. Komendantowi najbardziej zależało, aby informacja o zbiorce dotarła do strzelca erkaemu, który mieszkał w Brzyskiej Woli. Z niecierpliwością czekał na godzinę zbiórki. Wyznaczeni członkowie stawili się w wyznaczonym miejscu. Postawiono zadania. Partyzanci zasadzili się na powracających z akcji Ukraińców w zagajniku koło krzyża pod Ożanną przy tzw. „ Krzyżowej drodze” biegnącej z Brzyskiej Woli do kościoła parafialnego w Kuryłówce. W kierunku nadjeżdżających sań posypał się grad pocisków. Jedna z kul trafiła policjanta. Ukraińcy także odpowiedzieli ogniem. W trakcie potyczki ranny został Edward Zawada „Wydra”, strzelec erkaemu, który po otrzymaniu postrzału zaczął głośno krzyczeć. Zdezorientowani partyzanci przerwali na chwilę ogień. Chwilową pauzę wykorzystali Ukraińcy, którym udało się wyrwać z zasadzki. Sanie oddaliły się w kierunku wioski. Rana „Wydry” okazała się powierzchowna. Ukraińska kula przeszła skórę na tyłku partyzanta. To zdarzenie w późniejszym okresie przywoływano, jako żartobliwą anegdotę. Mówiono, że „Wydra” zamiast strzelać wystawił Ukraińcom gołą d.... Partyzanci zwijając stanowiska postanowili obejrzeć niedawne pole walki. Po drugiej stronie drogi znajdowało się poletko, na które właściciel wywiózł nawóz. Kupki obornika pokryte śniegiem górowały nad gruntem. Za jedną z nich przykrytą białym puchem czerniał skrawek policyjnego płaszcza. Ludzie „Wołyniaka” z dwóch stron otoczyli to

miejsce. Jakie było ich zdziwienie, gdy zobaczyli ukrytego policjanta. Ukraińca natychmiast schwytano. Pojmanym okazał się komendant Posterunku Ukraińskiej Policji w Kuryłówce. Oddział z jeńcem odskoczył lasem do Brzyskiej Woli. W wiosce skierowano się do zagrody Brzószków. Zarządzono odpoczynek. Michał Brzóska syn gospodarza miał okazję mówić z jeńcem. Ukrainiec pokazywał mu zdjęcie swych synów. Zapamiętał, że byli podobni do ojca (ciemni bruneci). Komendant prosił chłopca, aby ten powiadomił jego rodzinę z Cieplic o okolicznościach jego śmierci (chłopak obiecał rozmówcy wykonanie jego ostatniej woli, ale w duchu nie miał zamiaru tego zrobić). Partyzanci po odpoczynku postanowili zabrać jeńca do Jastrzębca, gdzie miano go przesłuchać¹¹. Skorzystano z podwodów. Ludzie „Wołyniaka” ulokowali się na saniach, jeńcowi zarzucono pętlę sznura na szyję i kazano biec za saniami (ręce miał wolne). Przed samym Jastrzębcem zwolniono bieg sań. Policjant poprosił, aby mógł się załatwić. Po zatrzymaniu sań zrzucił pętlę z szyi i co sił w nogach zaczął uciekać. Gdy wydawało się, że Ukrainiec umknie zaskoczonym partyzantom, Józef Gagosz przyłożył karabin do ramienia i oddał strzał. Komendant runął na ziemię. Potyczka pod Ożanną była pierwszą, ale nie ostatnią akcją odwetową dokonaną w związku z zabójstwem Józefa Michlewskiego. Albin Michlewski o władnięty rządzą odwetu nie ustawał w działaniach mających ustalić donosiciela, który wskazał miejsce pobytu brata. Wg wywiadu podziemia o tym fakcie miał poinformować policję ukraińską Julian S. mieszkający w polskiej części wsi. Partyzanci uznali, że donosiciela należy zlikwidować. Wczesnym latem 1944 roku Julian S. był u szewca Władysława Serafina. Serafin mieszkał po sąsiedzku z Gagoszami aktywnymi członkami oddziału „Wołyniaka”. Wg jednych S. był świadkiem przenoszenia broni z domu Gagoszów. Partyzanci uprowadzili go do lasu. Tam został przesłuchany. Julian tłumaczył się wiarygodnie. Pomimo okrutnego śledztwa uparcie twierdził, że nie wydał Józefa. Wielu konspiratorów przekonał o swojej niewinności. Postanowiono przeprowadzić głosowanie. Przeważył tylko jeden głos. Wyrok wykonano. Zeznania wymuszone torturami, w których podejrzany zaprzeczył jakoby miał wydać Michlewskiego wzbudziły także wątpliwość Albina. W wyniku kolejnych dociekań podejrzenie padło na Iwana Kobę zwanego „Sidorek”¹². Podczas akcji w dniu 20 lutego 1945 roku¹³ Albin zastrzelił Karolę Koba c. Franciszka Kyci i Marii Błońskiej, która nigdy nie wyrzekła się swego wyznania i narodowości wpisując w dokumentach urzędowych sporządzonych przez Niemców „Polka”. Manifestowanie polskości i chodzenie do kościoła wywoływało ogromną złość jej przesiąkniętego

11 Wioska spacyfikowana przez Niemców była wyludniona. Stanowiła bazę partyzantów.

12 Tak twierdzi Z. Matejska w swoich wspomnieniach. Ona jak i inni autorzy opisujący tę tematykę przywołują błędne imię Sidor Koba. Źródła ukraińskie podają dane dot. żony Karola Sydor.

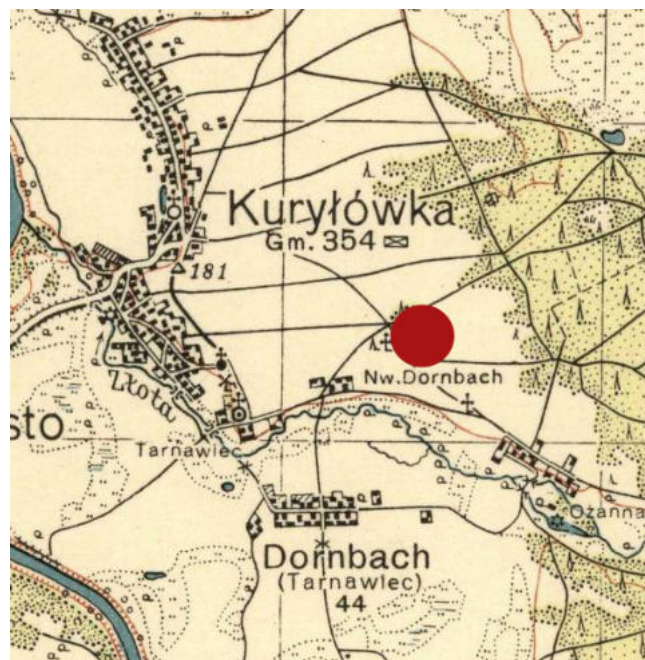
13 Przebieg akcji opisałem w Nr 65/10/2021 Kuryłowskich Wieści.

nacjonalizmem męża - Iwana. Niewinna Polka poniosła śmierć za jego winy. Należy dodać, że w tym samym dniu zginęła Maria żona Juliana S. i jej ojciec. Podczas mordu ludności stosowano odpowiedzialność zbiorową, co w dzisiejszych standardach jest nie do przyjęcia. Uważny czytelnik zapyta w tym miejscu, a co się stało z „Wielkim”? Otóż ranny podczas oblawy „Magister” został przewieziony do Krzeszowa. Tam po wykonaniu zabiegu przez polskiego lekarza przebywał na rekonwalescencji. Przez cały okres pobytu w miasteczku był ochraniający przez ukraińską samoobronę z Tarnogrodu. Gdy jego stan poprawił się na tyle, że lekarz zezwolił na transport rannego zdecydowano przewieźć go do Tarnogrodu. W Naklickim lesie przygotowano zasadzkę (być może lekarz celowo wydłużył pobyt rekonwalescencji, aby dać czas partyzantom na zorganizowanie akcji). Ciężarówkę ostrzelano. Kierowca, Polak zbiegł. Ochrona skutecznie się ostrzeliwała uniemożliwiając partyzantom podejście do samochodu. Pędzłowski cały czas leżał w rowie ukryty przez Ukraińców (po postrzale poruszał się o kulach). W końcu ochrona odstrzeliwując się odeszła w kierunku Tarnogrodu w celu ściągnięcia pomocy pozostawiając rannego. Gdy powrócono w większej sile na miejscu znaleziono rozerwane granatem ciało aktywisty. Zwłoki zostały przewiezione do Tarnogrodu tym samym samochodem, którym go konwojowano. Prawdopodobnie tam został pochowany¹⁴.

Tytułem podsumowania

Józef Michlewski złamał jedną z podstawowych zasad konspiracji. Jako mieszkaniec Kuryłówki nie powinien uczestniczyć w akcji organizowanej w rodzinnej wsi. Jest tylko jedno wytłumaczenie takiego postępowania. Józef był jej pomysłodawcą. Znał dobrze gospodarzy, których warto obrabować i to on ich wytypował. Akcję zaplanował w najdrobniejszych szczegółach. Sam dobrał grupę uderzeniową, która miała wejść do domu, ludzi stanowiących ubezpieczenie, osoby, które miały przenieść zrabowane łupy do sań czekających poza wsią. Zdecydował, że osobiście pokieruje akcją. Znał narzecze, jakim mówiono w Kuryłówce wszak matka była miejscową Rusinką, a on mieszkał tu od urodzenia. Brał pod uwagę, że może zostać rozpoznany, ale odpowiedzialność za ludzi, których wysyłał na akcję wzięła górę. Postawił wszystko na jedną kartę. Założył, że do domu już nie wróci. Wszystko poszło jak zaplanowano. Parafrazując powiedzenie „Miłość jest ślepa” można stwierdzić, że uczucie zaślepiło Józefa i wzięło górę nad rozsądkiem, co za skutkowało śmiercią w męczarniach. Zginął młody wybitny partyzant, który walkę z wrogiem rozpoczął na obcej ziemi w maju 1940 roku. Po powrocie do kraju, ani przez chwilę nie wahał się, co ma robić dalej. Natychmiast

włączył się w struktury konspiracji. Po wyspie w jesieni 1942 roku musiał się ukrywać, zapewne wówczas wstąpił do oddziału partyzanckiego prawdopodobnie pchor. Ludwika Miazgi „Wiśniowskiego”, który organizował wykradanie broni z magazynów w Sarzynie. Gdy „Wołyniak” zaczął tworzyć swój oddział poszedł razem z nim. Był u niego znaczącą postacią. To jemu „Wołyniak” powierzył organizację akcji, o której mowa wyżej. Sam pochłonięty był organizacją akcji na Cieplice, która miała miejsce w dniu 1 lutego 1944r. Świadczy to o dużej pozycji, jaką zajmował „Michałowicz” w oddziale. Jego śmierć spowodowała natychmiastową ripostę ze strony Komendanta. To również przemawia za tym, że J. Michlewski był postacią nietuzinkową. Postawa Józef Michlewskiego zafascynowała mnie tak bardzo, że postanowiłem ją przybliżyć czytelnikom Kuryłowskich Wieści, tym bardziej, że dotychczasowe biogramy dotyczące tej postaci są niepełne, mylące i zamykają się w kilku zdaniach. W tym artykule przywołuję zupełnie nieznaną fakty dotyczące przyczyny mordu Józefa przez kolaborujących z hitlerowcami Ukraińców. Ten bohater zginął podczas okupacji i nie doczekał się miana Żołnierza Niezłomnego, co nie oznacza, że ci, którzy polegli przed tzw. wyzwoleniem nie zasługują na pamięć naszego pokolenia.

Opracował:

R. Szałajko

Przetwarzanie części lub całości artykułu bez podania źródła zabronione.

Kopiowanie zdjęć zabronione.

¹⁴ G. Motyka w „ Tak było w Bieszczadach” s.167 tak pisze: „Dwa dni później (6.05.1944-uwaga autora) zginął w zasadzce koło Kuryłówki dyrektor ukraińskiej mleczarni”, także J. Józwiakowski, AK na Zamojszczyźnie, 2021 tom 2, s.713. W tabeli zapis: 6.V.1944r. Droga między Krzeszowem, a Naklickiem. Zasadzka na Wł. Darmochwałę, w którą wpadł samochód Ukraińskiej Spółdzielni Okręgowej z Tarnogrodu, jeden z pasażerów zginął.

KOSOWO

NAJMŁODSZE PAŃSTWO W EUROPIE

Obserwuj mnie:

Strona [www: polishnomad.com](http://www.polishnomad.com)

Instagram: @polish.nomad

Facebook: Polish Nomad (@polishnomad)

Wyjazd do Kosowa był decyzją dość spontaniczną. Będąc w Albanii i planując dalszą podróż, zauważyłem na jednej ze stron możliwość wyjazdu na tygodniowy projekt do Kosowa. Długo nie zwlekałem z podjęciem decyzji o wyjeździe i 3 dni później byłem już w drodze do jednego z najmłodszych państw na świecie.

Kosowo jest najmniejszym z państw położonych na półwyspie Bałkańskim. Żeby wjechać do Kosowa potrzebny jest tylko ważny paszport, a podróżując samochodem na granicy trzeba wykupić specjalne ubezpieczenie. Państwo to graniczy z Albanią, Czarnogórą, Macedonią Północną, jak również Serbią, która uznaje Kosowo jako prawną część jej terytorium. Kosowo jest jednym z najmłodszych państw na świecie, gdyż swoją niepodległość ogłosiło dopiero 17 lutego 2008 roku. Niepodległość tą uznało do tej pory około 100 państw (w tym Polska) ze 193 państw wchodzących w skład Organizacji Narodów Zjednoczonych. Reszta państw w dalszym ciągu uważa Kosowo jako region Serbii.

Na terenie Kosowa żyje około 2 000 000 ludzi w większości Albańczyków. Jego stolicą jest Prisztina.

Co ciekawe średnia wieku w Kosowie to około 26 lat, co czyni go jednym z krajów o najmłodszej populacji w Europie. Sześć gwiazd na fladze tego państwa reprezentuje sześć grup etnicznych zamieszkujących ten teren: Albańczyków (90%), Serbów (6%), Bośniaków i Goranów (6%), Romów (1%) i Turków (1%). Kosowo jest drugim najbiedniejszym krajem Europy, zaraz po Mołdawii. Bezrobotnych jest około 30% w tym 60% to ludzie młodzi.

Przed wyjazdem nie wiedziałem zbyt dużo o tym miejscu. Głównie kojarzyło mi się ono z wojną i tym samym wydawało się krajem niebezpiecznym. Jednak miejsce to zaskoczyło mnie pozytywnie już od pierwszego dnia. Od samego początku czułem się tam bezpiecznie, a ludzie

których spotykałem byli dla mnie bardzo uprzejmi. Jeśli chodzi o infrastrukturę to zaraz po wojnie drogi były tam w stanie fatalnym, ale od jej zakończenia udało się je odnowić i podróżując do różnych miast jechałem drogami bardzo dobrej jakości.

Ciekawostką jest to, że Kosowo nie ma własnej waluty i to, że nie chcieli korzystać z dinara serbskiego, więc zdecydowali, że walutą obowiązkową w Kosowie będzie euro mimo tego, że nie jest członkiem Unii Europejskiej.

Jeżeli chodzi o ceny w sklepach, czy też ceny noclegów to są one jedne z najniższych ze wszystkich krajów w tej części Europy. Kraj ten nie jest zbyt częstym celem podróży turystycznych, gdyż często uważa się, że jest tam niebezpiecznie z powodu napiętej sytuacji pomiędzy Serbią i Kosowem. Natomiast praktycznie na całym terenie jest spokojnie i pobyt tam nie powinien być niczym zakłócony, jedynie niezalecana jest podróż w pobliżu granicy z Serbią. Wszędzie gdzie byłem czułem się bezpiecznie, a ludzie byli bardzo przyjaźnie nastawieni. Dla nich bezpieczeństwo i zadowolenie turystów jest brane za punkt honoru.

Zwiedzając kraje Bałkańskie polecam chodzić na dwa dni przyjechać do Kosowa. Przez wojnę niestety wiele cennych zabytków zostało zniszczonych, ale zachowało się kilka wartych odwiedzenia miejsc. Kosowo zmienia się z roku na rok, coraz więcej się tam inwestuje i buduje. Warto tam przyjechać i zobaczyć jak rozwija się to najmłodsze państwo w Europie.

Tekst, zdjęcia – Kamil Śliwa

Kazimierz Sadlej - lokalny poeta tworzący w domowym zaciszu. Pisze od kilkunastu lat, ale szerszej grupie czytelników dał się poznać niedawno, przez publikacje swej twórczości w sieci. Wierzy w siłę sprawczą słów, dlatego w swych wierszach podejmują tematykę filozoficzno-refleksyjną oraz chrześcijańską. Poniżej wiersz pana Kazimierza

Dlaczego

Nieraz robi człowiek
dużo sobie złego,
a później ktoś pyta
czemu i dlaczego?

Gdy ktoś przygnębiony
wtedy go nie znają,
a gdy nieszczęśliwy
z nim nie rozmawiają.

Gdy ktoś ma kłopoty,
to ich nie przedstawia.
Czasem nawet z nikim
o nich nie rozmawia.

Często taki człowiek
zamyka się w sobie...
Tak to z ludźmi bywa
w tej dzisiejszej dobie.

Gdy ktoś ma kłopoty,
ktoś bliski się śmieje,
więc traci sens życia
nawet i nadzieję.

Nie za bardzo dzisiaj
można się i zwierzyć,
bo z tych zwierzeń nieraz
bywa wiele przeżyć.

Lżej się ludziom żyje,
gdy prawdy nie znają.
Wtedy tylko innych
chodzą i pytają.

Więc wyciągnąć wniosek
jeden można z tego,
że tylko pytanie zostało
DLACZEGO?

Magdalena Podobińska urodziła się w Jeleniej Górze, dorastała w Pszczynie, a od wielu lat mieszka w Kuryłówce. Jest nauczycielem j. angielskiego i francuskiego.

Pisze dla dorosłych i dla dzieci. Jej wiersze znalazły się w kilku antologiach, eseje w lokalnej prasie, pojawia się na Brackiej w ramach akcji Wiersze na murach, 'wyświetlano ją' na Zamku w Cieszynie, czytano w radiu Poznań i Radiu Gdańsk. Publikuje głównie na platformie eMultipoetry, ePublisher, Spillwords press oraz na internetowej stronie wrocławskiego Wydawnictwoj.pl. Od kilku lat bierze aktywny udział w Przeglądach Twórczości Nauczycieli w Muzeum Ziemi Leżajskiej, gdzie prezentuje nie tylko poezję czy prozę, ale również zdjęcia, rysunki, grafiki, obrazy. W 2017 wygrała konkurs literacki pod patronatem Starosty Leżajskiego zorganizowany na łamach Kuriera Powiatowego na esej pod hasłem „Zwykłe niezwykle życie”. W 2018 r. zajęła trzecie miejsce w ogólnopolskim konkursie *Nasza Mała Polska- Wołanie do Natury* i jej wiersz *Kiedy myślę o szczęściu* został zaprezentowany w trakcie gali poetyckiej Stowarzyszenia Pisarzy Polskich podczas XXI jesieni literackiej Krynica Poezji. W 2019 zajęła I miejsce w konkursie na wiersz inspirowany historią Pałacu Potockich, a zorganizowanym przez Michała Zabłockiego wraz z Fundacją Poemat w ramach Małopolskich Dni Dziedzictwa Kulturowego. W 2020 roku została wyróżniona przez Jury Małopolskiej Nagrody Poetyckiej „Źródło”. Dwa lata później zdobyła w tym konkursie drugą nagrodę. W listopadzie 2022 ukazała się jej debiutancka książka „Ocalały karp” pod redakcją Jadwigi Maliny, wydana przez Krakowską Bibliotekę Młodych Stowarzyszenia Pisarzy Polskich pod red. Miłosza Biedrzyckiego i Michała Zabłockiego. W październiku 2022 została również wyróżniona przez jury XII Ogólnopolskiego Konkursu Poezji im. Elżbiety Guśpiel.

babcia

na barwnej fotografii wywołanej tuż pod powiekami
moja przygarbiona babcia w polu
w kraciastej zielonej sukience
fartuchu i kapciach
zbiera ziemniaki do wiklinowego koszyka
a mi się na płacz

prostuje się na mój widok
bierze mnie pod rękę i idziemy do domu
tego z czarnych belek pomiędzy którymi
prześwituje jasno niebieska farba

jak dobrze że przyjechałaś
uśmiechając się jej wypłowie od słońca oczy

siadamy przy drewnianym stole w kolorze olchy
takim z toczonymi nogami i szufladką
babcia stawia przede mną dymiące ziemniaki ze skwarkami
i schłodzone w studni mleko

potem daje mi chustkę żeby przykryć ból głowy
który wtedy tak przygniatał
i ściąga wzorzystą kapę z łóżka
nad którym Jezus tak dobry że do rany przyłożył
a ja odsypiam smutki i lęki
pod gęsiami piórami

babcia cichutko niemal na palcach
krząta się po pokoju którym mnie obdarzyła
i odgania ze mnie wszystkie muchy

zamieć

kolejny raz odeszłam od zmysłów
przedwczoraj na kilometr
wczoraj dwa

późnym wieczorem
udało mi się wrócić
dzięki drogowskazom
-zaśnieżonym
i odrapanym
przydrożnym
kapliczkom

drzewa

w lesie który znam od dziecka
ubywa coraz więcej drzew
jedne zabierają ludzie
inne za włosy ciągnie wiatr
i powala z nóg
jeszcze inne same rezygnują
i osuwają się w nicość

czy żeby ocaleć
lepiej jest pamiętać
czy zapomnieć?

nie wiem kochany
ale niech zawsze
czuwa nad nami
oko Buka

SZKOŁA PODSTAWOWA W BRZYSKIEJ WOLI

najciekawsze wiadomości z naszej szkoły

MATEMATYCZNĄ MOC MINECRAFTA

W dniu 19 października 2022 roku w Szkole Podstawowej im. Józefa Świątoniowskiego w Brzyskiej Woli odbyły się warsztaty dla nauczycieli matematyki „Matematyczna Moc Minecrafta”. Mogliśmy gościć w naszej szkole nauczycieli matematyki z Leżajska, Kuryłówki, Dąbrowicy, Tarnogóry, Jelnej, Adamówki, Szyszkowa oraz Majdanu Sieniawskiego. W ramach EDUDAY takie warsztaty odbyły się w Krakowie, Rzeszowie,

Wrocławiu a przed Olsztynem mieliśmy zaszczyt gościć w naszej szkole Barbarę Dubiecką-Kruk, która jest autorką podręczników, programów oraz ekspertem z zakresu nauczania matematyki i diagnostyki edukacyjnej, autorką projektu „oGRAMatmę”- Laboratoria Przyszłości z Minecraft EE. Cel warsztatów: popularyzacja Minecraft Education Edition wśród uczniów matematyki,

wymiana doświadczeń zastosowania MEE w rozwoju kompetencji matematycznych, poznanie i wypracowywanie przykładów dobrych praktyk zastosowania MEE w edukacji matematycznej. Skąd pomysł? Projekt wyrasta z przekonania, popartego doświadczeniem z pracy z nauczycielami oraz uczniami, że Minecraft: Education Edition to wartościowa pomoc dydaktyczna, która pozwala poprzez zabawę w atrakcyjnym dla uczniów środowisku uczyć i uczyć się matematyki. Dla kogo? Projekt skierowany jest do nauczycieli matematyki zainteresowanych wykorzystaniem w nauczaniu możliwości MEE, którzy chcą poznać, doświadczać, stosować i pokazywać Matematyczną Moc Minecrafta. Bardzo serdecznie dziękuję dyrektorowi Andrzejowi Domagale za możliwość zorganizowania warsztatów w naszej szkole oraz pani wójt Agnieszce Wszyńskiej za wsparcie w stawianiu pierwszych kroków z Minecraftem Education Edition.

Ewa Kycia

Spektakl profilaktyczny „Katarynka”, integracja klasy 7 i 8 w kręgielni.

W dniu 8 listopada uczniowie klasy 7 i 8 wraz z opiekunami wybrali się do Nowej Sarzyny, aby obejrzeć spektakl profilaktyczny „Katarynka” oraz integrować się w grze zespołowej w kręgielni. Spektakl uczniom bardzo się podobał. Chwilami naprawdę chwycił za serce i pozostawiał wiele do przemyślenia. Gra w kręgielni była wspaniałą rozrywką, okazała

się niezwykle wciągająca. Uczniowie świetnie radzili sobie z tą nową dla nich dyscypliną sportu. Dużą frajdą było zbijanie kręgli i zdobywanie punktów. Pobyt w kręgielni dostarczył wielu niezapomnianych wrażeń i emocji, okazał się fantastycznym

sposobem aktywności ruchowej, zabawy i nauki. Zmęczeni, zadowoleni i pełni miłych wspomnień wróciliśmy do domów. Opiekunowie: Edyta Kusa, Helena Stepaniak, Ewa Kycia.

DZIECI TRZEBA WYCHOWYWAĆ TAK, ABY PODAWAŁY SOBIE RĘCE, A NIE PODSTAWIAŁY NOGI.

Pasowanie na ucznia to podniosłe i ważne wydarzenie w szkolnym kalendarzu imprez. W czwartek 10 listopada uczniowie klasy I zostali uroczystie przyjęci w poczet uczniów naszej szkoły. W tym wyjątkowym wydarzeniu uczestniczyli również rodzice pierwszoklasistów.

Uroczystość rozpoczęła się występem artystycznym pierwszaków, przygotowanym pod kierunkiem wychowawczynie klasy I - pani Beaty Socha. Dzieci zgubiły się w lesie, w którym zaczarowała je zła Wiedźma. Na ratunek przybyła Pani Jesień wraz ze swoimi Skrzatami. Przygotowywała im wiele zadań, po których rozwiązaniu, można było zdjąć złe zaklęcie. Pierwszaki z wielkim zaangażowaniem recytowały wiersze, śpiewały piosenki, prezentowały umiejętności i wiedzę, którą zdobyły w pierwszych tygodniach nauki w szkole. Czary i zaklęcia złej Wiedźmy zostały zdjęte, gdyż dzieci udowodniły na szóstkę, że zasługują na to, by zostać prawdziwymi uczniami.

Następnie pierwszoklasiści złożyli uroczyste ślubowanie na sztandar szkoły. Ślubowali być dobrymi uczniami i Polakami, godnie reprezentować swoją szkołę i klasę, zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom i nauczycielom. Po ślubowaniu, dyrektor szkoły pan Andrzej Domagała dokonał aktu pasowania na ucznia Szkoły Podstawowej im. Józefa Świątoniowskiego w Brzyskiej Woli, dotykając dużym ołówkiem ramienia każdego pierwszoklasisty. Przedstawicielka rodziców pani Jolanta Łazarowicz w imieniu rodziców pierwszoklasistów złożyła oświadczenie, że zawsze będą słuchać uważnie, o czym mówią ich dzieci, pamiętać, że każdy uczy się na błędach, doceniać w swych dzieciach to, co najlepsze i... przytulać je często, by mogły cieszyć się dzieciństwem, które tak szybko mija. Po tej części dzieci otrzymały od wychowawczynie książki i upominki ufundowane przez rodziców oraz zrobiły sobie pamiątkowe zdjęcia. Uroczystość zakończyła się wspólnym poczęstunkiem uczniów klasy I, ich rodziców oraz nauczycieli.

„Zmalujemy przeszłość” warsztaty malowania na płótnie po numerach.

B.S.

W listopadzie i grudniu 2022 roku w Szkole Podstawowej im. Józefa Świątoniowskiego w Brzyskiej Woli w ramach projektu „Zmalujemy przeszłość” odbywają się warsztaty „Vademecum malarstwa”. W warsztatach bierze udział chętna młodzież oraz dorośli z Brzyskiej Woli. Na pierwszych zajęciach zapoznaliśmy się z instrukcją malowania na płótnie po numerach. Każdy uczestnik otrzymał obraz oraz potrzebne akcesoria do stworzenia swojego pierwszego obrazu. Z ochotą zabraliśmy

się do pracy i spędziliśmy dwie godziny w uspokajającej atmosferze. Przy relaksacyjnej muzyce stawialiśmy pierwsze kroki w malarstwie. Dzięki tym zajęciom doskonaliliśmy zdolności manualne, rozwijaliśmy pomysłowość oraz staranność w malowaniu małych elementów obrazu. Proces malowania to działanie, który pochłania bardzo dużo czasu, ale jest bezcenny. Nasze ręcznie malowane obrazy nabrały już bogatej kolorystyki. Spróbujemy czegoś zupełnie nowego,

dostrzegliśmy, że sztuka może mieć wiele form, odkryliśmy swoją nową pasję! Projekt „Zmalujmy przeszłość” sfinansowano ze środków Programu Działaj Lokalnie, Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez

Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce i Fundację Fundusz Lokalny w Leżajsku.

GAT

HISTORIA MAGISTRA VITAE EST

Nie sposób się nie zgodzić z maksymą Cycerona, iż historia jest nauczycielką życia. Dlatego w myśl sentencji od września w SP im. Józefa Świątoniowskiego w Brzyskiej Woli otwieramy się na przeszłość i uczymy życia.

kronika szkolna sprzed 100 lat, zobaczenie na żywo obiektu zabytkowego, odnalezienie starego przedmiotu albo ujrzanie wydarzenia historycznego w szerszym kontekście przyczynowo – skutkowym, przyczyniły się do uatrakcyjnienia spotkań.

Spotkania prowadzone w ramach projektu „Zmalujmy przeszłości” cieszą się dużą popularnością wśród miejscowej młodzieży. Wyjątkowym przewodnikiem po minionych latach, który wie, jak opowiadać o historii w atrakcyjny sposób i jak skutecznie promować lokalnych bohaterów, wydarzenia i inne treści dotyczące zamierzchłych czasów, jest historyk - pan Damian Kubrak. Przeszłość przez niego opowiadana porusza emocje i pobudza wyobraźnię, a to kluczowe zapalniki pasji. To właśnie opowieści o tutejszych bohaterach budzą lokalny patriotyzm i wyobraźnię uczestników spotkań. Świadomość prawdziwości zdarzeń i realności osób, w znacznym stopniu angażuje młodzież, która może utożsamić się z bohaterami, podziwiać ich lub im współczuć. Dodatkowo archiwalne zdjęcia,

Należy pamiętać, że historia jest skarbnicą wiedzy, a człowiek uczy się na błędach. Warto więc analizować, jakie błędy popełniali nasi przodkowie, jakie zachowania oraz decyzje prowadziły do porażek, a także co było dobre i prowadziło do rozwoju lub zwycięstwa. Podróże do przeszłości i nauka historii naszej małej ojczyzny, pomagają w lepszym rozumieniu współczesności.

Projekt „Zmalujmy przeszłość” sfinansowano ze środków Programu Działaj Lokalnie, Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce i Fundację Fundusz Lokalny w Leżajsku.

GAT

Kalka przeszłości

Przeszłość antonim terażniejszości i przyszłości. Siostry, które nie spotkają się na linii czasu. Nigdy nie jest im po drodze. Tak jest tylko w teorii, bo w miejscu, takim jako to – w Brzyskie Woli, nie ma rzeczy niemożliwych. Przeszłość znalazła miejsce w objęciach terażniejszości. Blisko stuletnia fotografia portretowa Józefa Świątoniowskiego, odkurzona z pyłu przeszłości, znalazła swoje miejsce na elewacji budynku szkoły podstawowej jego imienia. Za sprawą wyjątkowego Artysty przez duże i wielokrotne A – Arkadiusza Andrejkowa, który wprawną dłonią wskrzesza do ponownego życia postacie, na straży przyszłości, stanął jak żywy Józef Świątoniowski. Przeszłość ożyła i każdego poranka witamy się z nią, patrząc na dzieło. Teraz nasz lokalny bohater jest jak świeca umieszczona u wejścia do przyszłości.

Mural, który powstał w dwa łzawe dni (pogoda nie rozpieszczała twórcy), jest pierwszym takim w gminie i w powiecie, miejmy nadzieję, że nie ostatnim.

Projekt „Zmalujmy przeszłość” sfinansowano ze środków Programu Działaj Lokalnie, Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce i Fundację Fundusz Lokalny w Leżajsku.

Koordynator projektu
Edyta Kusa

Z życia szkolnego w Dąbrowicy... Nasze sukcesy

28 października w CKiB w Nowej Sarzynie odbył się Koncert Galowy Laureatów Powiatowych Prezentacji Kulturalnych dla Dzieci i Młodzieży „Sarzyńska Jesień 2022”. W tym dniu na estradzie można było podziwiać najzdolniejszych przedstawicieli naszego powiatu. Na no-

wosarzyńskiej scenie zaprezentowały się również uczennice naszej szkoły – laureatki konkursu recytatorskiego: **Sabina Mierucka** zdobywczyni **I miejsca** w kategorii klas IV- VI oraz **Izabela Kycia**, która zajęła **II miejsce** w kategorii klas VII - VIII. Opiekun - pani Halina Kycia.

21 listopada w siedzibie Komendy Powiatowej Policji w Leżajsku odbyło się uroczyste podsumowanie i wręczenie nagród w powiatowym etapie konkursu plastycznego „Bezpieczne wakacje 2022”. Tym razem po laury sięgnęli najmłodsi przedstawiciele naszej społeczno-

ści: **I miejsce** zajęła **Nina Kusa** z klasy II - opiekun Lucyna Pietrycha, zaś na **II miejscu** uplasowała się uczennica klasy I – **Oliwia Mazur** - opiekun Zofia Frączek- Skwara.

2 grudnia uczennice naszej szkoły wzięły udział w XIII Wojewódzkim Przeglądzie Małych Form Teatral-

nych „Porozmawiajmy o uzależnieniach” zorganizowanym przez WSSE w Rzeszowie. Zespół w składzie: Natalia Buniowska, Izabela Kycia, Alicja Piskor, Magdalena Goch oraz Sabina Mierucka przedstawił spektakl pt.

„Uwikłani w nałogi”. Nasze dziewczyny jak zwykle po mistrzowsku odegrały swoje role, czym wzbudziły aplauz publiczności. Nad młodymi artystkami czuwały panie: Agata Juško-Zygmunt, Jadwiga Stopyra, Halina Kycia.

ŁH

Ślubujemy!

27 października 2022 r. uczniowie klasy pierwszej uczestniczyli w uroczystości z okazji pasowania na ucznia. W odświętnych strojach, w biretach na głowie zaprezentowali swoje umiejętności recytatorskie i wokalne. Ślubowali być dobrymi Polakami, godnie reprezentować swoją szkołę oraz swoim zachowaniem i nauką sprawiać radość

rodzicom i nauczycielom. Po złożeniu ślubowania Pani Dyrektor Joanna Serkiz dokonała symbolicznego pasowania na ucznia. Pierwszoklasiści otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki, a następnie udali się wraz z rodzicami na słodki poczęstunek.

Z. Frączek - Skwara

ZaproGRAMuj mnie!

Pod takim hasłem nasza szkoła znalazła się na mapie wydarzeń organizowanych w ramach Code Week - Europejskiego Tygodnia Programowania. Akcja dedykowana jest wszystkim, którzy chcą rozpocząć lub kontynuować

przygodę z programowaniem. W klasach 1-3 na lekcjach informatyki uczniowie wyruszyli w podróż pełną wyzwań z przyjaznym kosmitą z gry edukacyjnej *Scottie Go!* W klasach 4 i 5 zostały wykorzystane na lekcjach roboty Blue-Bot oraz Artie 3000. Roboty wykorzystane na zajęciach zostały zakupione w ramach Laboratoriów Przyszłości.

Urszula Kotulska

Mediacja ma moc Miesiąc Mediacji w naszej szkole

Październik upłynął pod hasłem mediacji. W ramach akcji informacyjnej odbyły się tematyczne prelekcje. Na podsumowanie kampanii panie Agata Juśko-Zygmunt i Halina Kycia wraz z przedstawicielami Szkolnego Klubu Mediatora przeprowadziły lekcję otwartą. W trakcie zajęć dzieci przekonały się, że każdy ma prawo do przedstawienia własnej wersji zdarzeń i nigdy nie powinno się zbyt pochopnie oceniać innych. Dodatkowym elementem promującym porozumienie bez przemocy była premiera filmu pt. „Mediacja ma moc”. W adaptacji, która powstała na podstawie autorskiego, inspirowanego życiem scenariusza, udział wzięli członkowie Klubu Mediatora. Na zakończenie uczennice klasy V przeprowadziły symulację mediacji.

ŁH

WF z AWF

W listopadzie 2022r. zakończył swą działalność Sport Klub zorganizowany w ramach projektu WF z AWF we współpracy z Akademią Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Zajęcia sportowe zrealizowane przy wsparciu finansowym z Ogólnopolskiego Programu „AKTYWNY POWRÓT DO SZKOŁY” cie-

szyły się dużym zainteresowaniem wśród dzieci. Zwieńczeniem działań sportowych był ogólnopolski konkurs ogłoszony przez AWF w Warszawie pt. „Aktywni razem”. W ramach konkursu uczniowie z klas I –III wraz z nauczycielką prowadzącą zajęcia – panią Lucyną Pietrycha przygotowali zdjęcie z odpowiednim hasłem pt. „Jesteśmy zespołem”. Z niecierpliwością czekamy na rozstrzygnięcie.

L. Pietrycha

Spotkanie autorskie z Elżbietą Starzak

Wiele wydarzeń organizowanych w szkole związanych jest z zachęcaniem dzieci do sięgania po książkę będącą zarówno źródłem wiedzy, jak i twórczej wyobraźni mło-

dego czytelnika. Jednym z nich było spotkanie przedszkolaków oraz uczniów klas I-III z autorką książek dla dzieci - panią Elżbietą Starzak. Pisarka opowiadała, co było inspiracją do powstania jej bajek, a także o tym, że zawierają one bardzo ważne i pouczające przesłania. Na podsumowanie pani Elżbieta przeczytała jedną ze swoich książek, a dzieci wykonywały ilustracje do wybranych fragmentów tekstu.

Z. Frączek - Skwara

„Sadzenie Lasu” z okazji 80 rocznicy powstania Armii Krajowej.

15 października w piękne sobotnie przedpołudnie uczniowie naszej szkoły wraz z nauczycielami i Panią Dyrektorką Joanną Serkiz wzięli udział w „Sadzeniu Lasu” z

okazji 80 rocznicy powstania Armii Krajowej. Miejscem akcji było leśnictwo Szegdy, gdzie nasi młodzi ekolodzy integrowali się w pracy z leśnikami, nauczycielami, żołnierzami, policjantami oraz strażakami. Gośćmi imprezy byli Pani Agnieszka Wyszzyńska – Wójt Gminy Kuryłówka, Pan Edward Jarmuziewicz – Wójt Gminy Adamówka oraz Wicestarosta Przeworski Pan Jacek Kierepka. Wspólna praca zaowocowała nasadzeniem 8700 drzew na obszarze 1,56 ha lasu. Zwieńczeniem działań były spacer po malowniczej okolicy, poznanie ciekawych historii i osobliwości przyrodniczych tamtych ziem. Ponadto uczniowie mieli okazję obejrzyć wystawę militariów oraz pokaz Oddziału Kawalerii Ochotniczej w barwach 20 Pułku Ułanów im. Króla Jana III Sobieskiego pod dowództwem rotmistrza Pawła Guzego.

J. Stopyra

Co „JEŻYKI” robią w przedszkolu?

Najmłodszy uczniowie naszej szkoły to dzieci radosne, pełne energii, ciekawe świata, które uwielbiają dobrą zabawę, dlatego chętnie sięgamy po kalendarz dni nietypowych, który daje nam okazję do tego, by czas spędzony w przedszkolu wyglądał nieco inaczej. Obchodziliśmy Dzień Jabłka, podczas którego dzieci poznały cykl rozwoju tych owoców, samodzielnie wycisnęły sok oraz upiekły ciastka z jabłkami. Zaprosiliśmy Panią Aleksandrę Kłos ze swoim pupilem – Kizem; szczeniakiem rasy Yorksihi-

re terier. Ponadto w naszym przedszkolu obchodziliśmy też Dzień Chłopaka, Dzień Dyni, Dzień Poczty Polskiej, Dzień Jeża oraz Dzień Misia. Każde z tych świąt to okazja nie tylko do wspaniałej zabawy, ale przede wszystkim do poznawania świata i nauki.

Anna Kłos

Projekt „Zdrowo jem, więc wiem”

W ramach realizacji I etapu projektu edukacyjnego „Zdrowo jem, więc wiem”, nad którym honorowy patronat objęła Pierwsza Dama, Agata Kornhauser-Duda grupa przedszkolna „Biedronki” przygotowała inscenizację na podstawie wiersza Jana Brzechwy „Na straganie”. Dzieci przebrane w piękne stroje przygotowane przez kreatywnych, jak zawsze, rodziców zaprezentowały swoje

umiejętności aktorskie. Scenki z życia warzyw uświadomiły dzieciom ogromną rolę tych produktów w naszej diecie. Kolejnym etapem realizacji programu był „Bal owocowo-warzywny”. Przedszkolaki przebrane za warzywa i owoce uczestniczyły w różnych zabawach, tańcach i konkursach.

Marzena Bucior

Wycieczki

7 października uczniowie klas 1 – 6 wzięli udział w Festiwalu Techniki - cyklicznej imprezie popularnonaukowej zorganizowanej przez Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku.

20 października uczniowie klas 1-3 wybrali się na wycieczkę do Stalowej Woli i Nowej Dęby. Pierwszym punktem wycieczki była lekcja muzealna w Muzeum

Regionalnym w Stalowej Woli dotycząca archeologii i czasów prehistorycznych. Uczniowie wcielili się w rolę archeologów, poznali specyfikę ich pracy oraz mogli dotknąć eksponatów znalezionych na pobliskich terenach. Następnie dzieci wybrały się do miejsca w którym święta Bożego Narodzenia trwają cały rok. W Muzeum Bombki Choinkowej uczniowie obejrżeli bombki z różnych części świata, zobaczyli, jak powstaje ozdoba choinkowa, a następnie dekorowali bombki według własnego pomysłu.

9 listopada dzieci 5 i 6 letnie oraz uczniowie klas 1

– 6 udali się do MCK w Leżajsku, by obejrzeć zaskakujące i niepowtarzalne spektakle „Plastusiowy pamiętnik” i „W krainie mitów” wystawione przez aktorów Narodowego Teatru Edukacji im. Adama Mickiewicza z Wrocławia.

K. Lipińska

Najnowsze wieści z SP im. Franciszka Kyci w Kuryłównce:

Uczniowie klas czwartych 13 października **wyjechali do Zamościa**. Zwiedzili Zoo, wzięli udział w lekcji muzealnej. W Muzeum Zamojskim odbyły się warsztaty archeologiczne „**Bizuteria Gotów - odtwarzanie w modelinie antycznych paciorków szklanych**”. Każdy uczeń otrzymał własnoręcznie sporządzony naszyjnik. Było też zwiedzanie Rynku, wspólne zdjęcia i zakup pamiątek pod okiem pań: K. Stawowy, G. Marczak, A. Śliwy i J. Mach. G. Marczak.

12 października uczniowie klasy **VIA** pod opieką wychowawczynie p. B. Łuszczak oraz p. J. M. Szpyt wzięli udział w **pikniku**. Pogoda dopisała, wszyscy uczestnicy

mogli mile spędzić czas oraz skorzystać z atrakcji: gry sportowe, zręcznościowe, gry planszowe. Jak na piknik przystało, nie zabrakło kielbasek z grilla, szaszłyków wa-

rzywnych, a dzięki naszym kochanym mamom, każdy miał możliwość posmakowania słodkości przygotowanych specjalnie na ten dzień. Klasa VI A z wychowawcą.

20 października włączyliśmy się w obchody **Międzynarodowego Dnia Mediacji**. Była gazetka, film na temat mediacji. Przedstawiciele samorządów klasowych wzięli udział w spotkaniu z panią pedagog, dowiedzieli się o możliwościach skorzystania z mediacji w szkole i

o **Skrzynce zaufania**. Kandydaci na mediatorów zaprosili młodszych uczniów do wspólnej zabawy z grą **Żyrafa** i grami rozwijającymi umiejętności komunikacyjne, a także malowania kolorowanek z żyrafą, symbolem **języka serca**. Ogłoszono konkurs literacki na najciekawszy

wiersz promujący mediacje. Oto laureaci : Maja Cichoń (kl.4a), Oliwia Cichoń (kl.4a), Weronika Gałka (kl.4a) Maja Kotulska (kl. 4a)

M. Kordas

W ramach **Tygodnia Zdrowia Psychicznego** w dniach 10 -17 października przygotowano gazetkę profilaktyczną oraz wiadomości z numerami telefonów zaufania. Przeprowadzono akcję „Słoik dobrych myśli” ćwiczenia z codziennymi afirmacjami dla klas 1-8. Na drzwiach do sal lekcyjnych oraz w widocznych miejscach umieszczono wspierające cytaty i myśli. Ogłoszono i rozstrzygnięto konkurs profilaktyczny na najlepszy plakat promujący zdrowie psychiczne. Zorganizowano dzień gier planszowych w ramach wzmocnienia pozytywnych relacji rówieśniczych. W młodszych klasach zorganizowano dla uczniów kąci relaksacyjne z ulubionymi pluszakami i poduszkami, gdzie dzieci mogły się wyciszyć i odpocząć od szkolnego hałasu. Psycholog szkolny - Renata Tokarz Pedagog szkolny

M. Kordas

28 października odbyło się **Pasowanie na Czytelnika klas I**. Uczniowie dowiedzieli się jak należy dbać o książki, odgadywali bajkowe tytuły oraz zagadki, wysłuchali co wspólnego mają wszystkie książki z alfabetem. Przyszli czytelnicy złożyli uroczyste przyrzeczenie, że zawsze będą szanować książki, a pani Jadwiga Marczak-Szpyt – nauczyciel bibliotekarz, dokonała pasowania każdego z uczniów. Na pamiątkę uczniowie otrzymali książki przysłane w ramach kampanii społecznej „Mała książka – wielki człowiek” realizowanej przez Instytut Książki oraz coś słodkiego.

J.M. Szpyt.

Uczniowie klas starszych ze swoimi nauczycielami matematyki zabrali się do przygotowania **Światowego Dnia Tabliczki Mnożenia**. Były: gazetka z ciekawostkami z zakresu tabliczki mnożenia, plakaty wykonane przez uczennicę klasy VI Emilkę Szenborn, konkurs na wiersz pt. „Tabliczka mnożenia wierszem pisana”, poszukiwanie zabaw matematycznych. Lekcje matematyki 12-13 października nabrały innego charakteru. Uczniowie wybranych klas uczestniczyli w zabawie z wykorzystaniem kart Grabowskiego. Zabawy przeprowadzili uczniowie klasy VI. Nie obyło się również bez nagród rzeczowych w konkursie na najlepszy wiersz. Nagrodzonymi autorami zostali: Iga Darocha z kl. VIII a i Weronika Gałka z kl. IV a - I miejsce, Lena Maszewska z kl. IV a - II miejsce, Szymon Kyc z kl. IV a - III miejsce i wyróżnienie otrzymała Karolina Hajdasz z kl. VI.

U. Zięzio

W październiku odbyła się **wycieczka do Rzeszowa klas III**. Wraz z wychowawcami Lucyną Kycią oraz Edytą Mazurek uczniowie zwiedzili **Pijalnię Czekolady** i wzięli udział w warsztatach. Pod okiem przewodnika samodzielnie ozdabiali lizaki oraz tabliczki czekolady. Duże wrażenie na dzieciach zrobiła makieta kolejowa, po której jeździły pociągi z czekoladą oraz palmiarnia, w której mogły skosztować czekoladowych pyszności. Było pamiątkowe zdjęcie i obiad. Drugim etapem wycieczki było Muzeum Dobranoczek. Podczas zwiedzania dzieci wykazywały się dużą znajomością dobranoczek. Dla trzecioklasistów był to wyjazd nie tylko integracyjny, ale również edukacyjny.

S. Dynowiec.

Na podobną wycieczkę wybrały się też przedszkolaki z grupy 0 „A” i 0 „B” 21 i 22 listopada włączyliśmy się w obchody **Światowego Dnia Życzliwości i Pozdrowień**. Przygotowaliśmy kolorowe gazetki, słodkości-ciasteczka z miłymi słowami w ramach akcji *Bądź życzliwy- pomagaj*,

którą zorganizowali członkowie Wolontariatu i Szkolnego Koła Mediatorów. Uczniowie skorzystali z *Kosza życzliwości* i losowali życzliwe, miłe słowa. Była też *Tablica pozdrowień*, na której chętni zapisywali pozdrowienia

lub życzenia dla kolegów czy nauczycieli. Uczniowie klas I-III skorzystali z przygotowanego przez Panią psycholog R. Tokarz *Drzewka życzliwości*, na którym umieszczali listki z pozdrowieniami i miłymi słowami. Ogłoszono także *Plebiscyt na najbardziej życzliwego ucznia i najbardziej życzliwą uczennicę* w klasach I-VIII. Tytuł ten otrzymali: Diana Nowak, Wojciech Fus, Hanna Borek, Aleksander Małyś, Lena Podobińska, Leon Skrzypek, Martyna Ciołek, Aleksander Mazurek, Aleksandra Mołdoch, Tymoteusz Miś, Weronika Bęczkowska, Filip Gumieniak, Oliwia Cichoń, Szymon Kyc, Maja Kuźniar, Krzysztof Małyś, Anna Jaworska, Kacper Kycia, Karolina Hajdasz, Miłosz Kotuła, Michalina Murzańska, Hubert Kyc, Julia Kotuła, Wojciech Murdzia, Emilia Uchacz, Andrzej Łuszczak. Życzliwość i radość podkreślały tego dnia żółte barwy naszych ubrań. Organizatorami Dnia Życzliwości i Pozdrowień w szkole były Panie: A. Burda-opiekun SU i Wolontariatu, M. Kordas-opiekun Szkolnego Koła Mediatorów. W obchody włączyli się wychowawcy i nauczyciele.

M. Kordas

10 listopada społeczność szkolna zebrała się na akademii z okazji **Narodowego Święta Niepodległości**. Uroczystość rozpoczęła się wniesieniem sztandaru oraz wspólnym odśpiewaniem

hymnu państwowego. W nastrój upamiętniający dawne, ciężkie czasy wprowadzili nas uczniowie klasy VI, w części

artystycznej wystąpili uczniowie klas IV a i b, VI oraz VIII b: recytowali wiersze, śpiewali pieśni patriotyczne, zaprezentowali montaż słowno – muzyczny, w którym podkreślono piękno ojczyzny oraz złożono hołd walczącym o niepodległość. Nad całością czuwały panie: M. Więclaw, J. Mach i G. Marczak. J. Mach

15 listopada **Pasowanie na przedszkolaka** miały **dzieci z Zucholandii**. Powitano gości i maluszki zaprezentowały swoje umiejętności. Były więc piosenki, wierszyk i taniec. Dzieci obiecały: zgodnie

bawić się w przedszkolu, przychodzić każdego dnia z uśmiechem, słuchać pani i pomagać kolegom, być dzielnym przedszkolakiem. Następnie pani dyrektor J. Paja dokonała uroczystego pasowania każdego dziecka na przedszkolaka. Na pamiątkę tego ważnego wydarzenia każdy przedszkolak otrzymał dyplomik pasowania oraz upominek.

R. Iskra

Z okazji **Dnia Postaci z Bajek**, biblioteka szkolna zorganizowała konkurs dla klas I-III pt. *Z jakich bajek pochodzą te cytaty?* Konkurs cieszył się dużym zainteresowaniem. Osoby wyróżnione: Izabela

Pietrycha, Nina Kobos, Natalia Szpyt, Anna Fus, Kacper Koba, Tymoteusz Miś, Maja Wójcik, Zuzanna Zawierucka, Aleksandra Karoń, Oliwia Stępień, Filip Nowak, Antoni Pietrycha, Ewa Piwcio, Lena Brzuzan. Uczniowie ci otrzymali nagrody ufundowane przez Panią Dyrektora.

J.M. Szpyt

aktorsko wykonały scenki z życia szkoły. Przed poczem sztandarowym uczniowie ślubowali być dobrymi Polakami, godnie reprezentować swoją szkołę, swym zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom i nauczycielom. Po złożeniu ślubowania Pani Dyrektor J. Paja dokonała symbolicznego pasowania na ucznia. Wychowawczynie wręczyły okolicznościowe dyplomy, a rodzice pamiątki i słodkie upominki.

L. Karpińska.

18 listopada odbyło się uroczyste **ślubowanie i pasowanie na ucznia klasy pierwszej**. Dzieci pięknie zaśpiewały, recytowały wiersze, tańczyły,

KULTURA, TO LUDZIE

Dzień Działacza Kultury kalendarzowo przypada na 25 maja jednak w gminie Kuryłówka obchodzony jest po zakończeniu głównych imprez plenerowych i na progu nowego roku kulturalnego. Jako, że ubiegły rok kulturalny obfitował w wiele różnych wydarzeń zarówno dużych plenerowych, jak małych kameralnych, na których prezentowały się różne grupy działające w dziedzinie kultury, to liczba świętujących również była imponująca. Swoją obecnością zaszczytili nas również przedstawiciele władz samorządowych Gminy Kuryłówka oraz dyrektorzy jednostek i instytucji z nami współpracujących.

Poza gośćmi licznie przybyli działacze kultury m.in.: Zespoły Śpiewacze Jarzębina z Kuryłówki i Ożanny, Kalina z Kolonii Polskiej, Kapela i Zespół Jagoda z Dąbrowicy, Zespół Śpiewaczy KGW ze Słobody oraz ich akompaniatory, dzięki tym grupom możemy obcować z pięknym polskiego folkloru i tradycją ludową. Nie mogło zabraknąć starostów dożynkowych oraz Kół Gospodyń Wiejskich, które biorą aktywny udział w Prezentacjach kulinarnych Smaczne bo nasze, a ciasta przygotowane przez panie były naprawdę pyszne - dziękujemy.

Ważnymi postaciami spotkania byli członkowie grup, które bardzo mocno angażują się w stałe formy działalności Gminnego Ośrodka Kultury, mam tu na myśli członków chóru męskiego, orkiestry dętej i zespołu wokalnego „Na obcasach”, kapeli „Wiemy o co chodzi” oraz solistów. To dzięki ich obecności rocznice świąt patriotycznych, uroczystości kościelne czy okolicznościowe obchodzone są z wielkim rozmachem. Świętowali z nami również poeci, członkowie kabaretu, komendanci Straży Grobowych, prezesi klubów sportowych i jednostek OSP, nasi dzielnicowi, wolontariusze i emerytowani pracownicy instytucji kultury. Bardzo ucieszyła nas obecność przedstawicieli sponsorów, którzy wspierają działalność kulturalną, szczególnie nasze flagowe imprezy czyli Klamot i Pokazy Drwali.

Cała uroczystość została przygotowana przez pracowników Gminnego Ośrodka Kultury oraz

Biblioteki, którzy mocno napracowali się zarówno przed jak i po spotkaniu, aby uroczystość miała odpowiednią oprawę i klimat. Na zakończenie dyrektor GOK oraz pani Wójt z okazji Dnia Działacza Kultury złożyli najlepsze życzenia wszystkim członkom zespołów, twórcom indywidualnym, kołom gospodyń, animatorom życia kulturalnego, pracownikom i współpracownikom. Podziękowali za trud i pracę na rzecz rozwoju kultury lokalnej oraz wkład w krzewienie tradycji wśród dzieci, młodzieży i tych trochę starszych oraz życzyli sukcesów jednocześnie prosząc o dalszą działalność.

Stało się tradycją, że podczas Dnia Działacza Kultury wręczone są nagrody Wójta Gminy Kuryłówka w dziedzinie kultury, które na wniosek dyrektora GOK i kierownika GBP w tym roku otrzymali:

Wiesława Zagaja, pracę w Gminnej Bibliotece Publicznej w Kuryłówce rozpoczęła w 1985 roku na stanowisku młodszy bibliotekarz. Podczas swojej pracy zawodowej zmierzyła się z pracą w różnym środowisku lokalnym, była m.in. odpowiedzialna za punkty biblioteczne w Tarnawcu, Kolonii Polskiej, Słobodzie czy Jastrzębcu, a więc za formy pracy, o których dzisiaj już mało kto pamięta. To bibliotekarz z pasją, o rozległej wiedzy, która pozwala dobrać odpowiednią lekturę najbardziej wymagającemu czytelnikowi. Odpowiada merytorycznie za zakup nowości wydawniczych, które z kolei mają bezpośrednie przełożenie na wyniki wypożyczeń zbiorów bibliotecznych, a te są rokrocznie na wysokim poziomie. Należy również dodać, że od początku organizowania dyktanda gminnego jest osobą odpowiedzialną za jego regulamin i współpracę z autorką tekstów. Słowem osoba kompetentna i zaangażowana w pracę.

TURKI Dąbrowica, początku Turków w Dąbrowicy można się doszukiwać w połowie lat 60-tych XX wieku. Podobnie jak w przypadku innych oddziałów ich podstawę tworzyli strażacy ochotnicy. Pewne jest, że po kilkunastu latach oddział przestał istnieć i jego ponowne

powołanie nastąpiło ok. 2000 roku, jednak i tym razem po kilku latach zwyczaj ten uległ zatarciu, tym bardziej cieszy fakt, że w ostatnich latach są ponownie obecni w kościele. Strażnicy grobu Pańskiego noszą czarne/granatowe mundury przyozdobione szarfami, chustami i frędzlami, czapki szyte na wzór czako, natomiast broń stanowią drewniane szable. Jest to formacja pełniąca bardzo ważną rolę w życiu kulturalnym tej miejscowości, zasługująca na uznanie i nagrodę w dziedzinie kultury. Jednym z ważnych ogniw tej tradycji jest obecny Komendant Turków Jan Misiąg, który pełni swoją służbę ok. 20 lat.

TURKI Brzyska Wola, powstanie Turków datuje się na ok. 1964 rok, kiedy to oddano do użytku plebanię, w której przed komunistyczną władzą ukryto kaplicę. Pierwszymi członkami straży grobowej byli strażacy z miejscowej OSP. Na początku Turkiem mógł być każdy, zarówno kawaler jak i żonaty, jednak od lat osiemdziesiątych XX wieku wartę przy grobie Chrystusa pełnią tylko i wyłącznie kawalerowie. Kolejna ważna data w historii tych Turków to lata 90-te kiedy zakupiono wojskowe, zielone mundury i uszyto dekoracyjne czapki. Oddział stacjonuje w pomieszczeniach znajdujących się w piwnicach kościoła, trzeba przyznać, że są bardzo zorganizowanym oddziałem i chętnie angażują się w kontynuację tej pięknej tradycji. Jednym z ważnych ogniw tej tradycji jest obecny Komendant Turków Adrian Wilkos.

Tomasz Pierczyk, informatyk, akustyk, realizator dźwięku, jego głównym zadaniem jest zabezpieczenie programów informatycznych używanych w ośrodku i biblioteki przed zagrożeniami zewnętrznymi oraz nagłośnienie wydarzeń kulturalnych organizowanych przez nasz ośrodek i instytucje z nami współpracujące. Realizator dźwięku, to zawód specyficzny musi posiadać zarówno pewne uzdolnienia muzyczne, jak i techniczne, konieczna wydaje się wrażliwość na barwę dźwięku czy podzielność uwagi. Ponadto w wyniku kolejnych wymagań stawianych przed instytucją pełni funkcję Inspektora ochrony danych osobowych. Do wykonywania w/w zadań oprócz wiedzy teoretycznej z zakresu prawa nieodzowna jest również wiedza techniczna i odpowiedzialność. Jestem przekonany, że dotychczasowa praca zasługuje na uznanie i docenienie nagrodą w dziedzinie kultury.

Kapela Wiemy o co chodzi nie jest zespołem Gminnego Ośrodka Kultury w Kuryłówce, lecz prywatną inicjatywą chłopaków z naszej gminy. Jednak trzeba dodać, że niemal wszyscy swoją muzyczną przygodę zaczęli w Orkiestrze Dętej GOK, a niektórzy do dzisiaj są jej ważną częścią. Mimo, że jest tworem prywatnym często z ośrodkiem współpracuje podczas różnych imprez i uroczystości. Muzyka sprawia im radość, więc postanowili się pokazać i tak 26 lipca 2020 r. zagrali pierwszy spontaniczny koncert nad zalewem w Ożannie. Spodobało się! Zresztą nie tylko im, ale również turystom spacerującym wokół zalewu oraz bywalcom mediów społecznościowych. Rok 2022, to czas intensywnej współpracy z ośrodkiem, występowali na niemal wszystkich znaczących wydarzeniach GOK promując w ten sposób nie tylko siebie, ale przede wszystkim kulturę Gminy Kuryłówka.

dyrektor GOK Leszek Połec

„ ... Bo wolność to wśród mądrych ludzi żyć
Widzieć dobroć w oczach ich i szczęście ...”

PAMIĘĆ O TYCH, którzy podarowali nam wolną Polskę

Dzień 11 listopada, jak każdego roku zebrał nas o godzinie 12 w południe, podobnie jak Polaków w całym kraju, pod pomnikiem aby odśpiewać Mazurka Dąbrowskiego. Następnie msza św. w kościele parafialnym za poległych o wolność, przemarsz pod pomnik, złożenie wieńców, zapalenie zniczy. Bezpośrednio po tym, zgromadzeni mieszkańcy udali się do ośrodka kultury na koncert patriotyczny aby ponownie uczcić pamięć o

tych, którzy odeszli, aby Polska odzyskała niepodległość. O tych, którzy w obcych armiach i z ogromną wiarą walczyli, bardzo często oddając własne życie. O tych znanych i nieznanym ale jakże niezłomnych, o tęsknocie, trudzie walk i nadziei był ten piękny koncert. Wspaniale opracowana narracja koncertu przybliżała nam krótkie historie wykonywanych utworów.

O jednym z takich bohaterów, Leopoldzie Lisie-Kuli śpiewał a cappella Pan Władysław Baj. Poznał tę pieśń w 1948 roku podczas zjazdu szkół zawodowych w Sulęcynie w województwie lubuskim. Leopold Lis-Kula ruszył na wojnę mając zaledwie 17 lat. Zginął jako 22-letni major Wojska Polskiego, poległ 6 marca 1919 roku na Wołyniu w walce z Ukraińcami o miasteczko Torczyn. Odznaczony orderem Virtuti Militari, awansowany pośmiertnie do stopnia pułkownika. Szacunek dla wykonawcy tej pieśni za odwagę sceniczną i piękny głos.

„Zespół na obcasach” wzruszająco i z nostalgią wyśpiewał *Karpacką Brygadę* - przepiękną pieśń wojskową z okresu II Wojny Światowej dobitnie obrazującą tułaczy szlak polskiego żołnierza, który wiódł „od śniegów Narviku w libijski piach”. Z tęsknotą, wzruszeniem i marzeniem o odrodzeniu się Ojczyzny śpiewali ją nasi

żołnierze na wszystkich frontach II wojny światowej. Po rozbiciu polskich oddziałów we Francji to jedyna polska jednostka wojsk lądowych czynnie uczestnicząca w operacjach Aliantów. Informacje o walkach Strzelców Karpackich przedostawały się do kraju i dawały milionom Polaków cierpiących pod dwiema okupacjami nadzieję, że „jeszcze nie zginęła”.

„Warszawskie dzieci” – tę sztandarową piosenkę powstańców warszawskich wykonał Zespół „Pięcionutka” – odpowiednio wystylizowane stroje, powaga na młodych twarzach i marszowy krok zrobił na widzach niesamowite wrażenie.

Dawid Socha przy własnym akompaniamencie zaśpiewał *Modlitwę obozową*. Ujmując nas swoim ciepłym głosem wyśpiewał prośbę żołnierzy Września 39, skierowaną do Boga by pozwolił wrócić im do wolnej Polski i wymierzył sprawiedliwość tym, którzy zajęli nasz kraj. Natomiast jedną z najstarszych pieśni wojskowych z czasów I wojny światowej „O mój rozmarynie” wykonała we współczesnej aranżacji Agnieszka Śliwa. „Bo warto jest wciąż wierzyć, by nie legł w gruzach nasz piękny świat” – tak śpiewała Magdalena Pietrycha. Piosenka promowała film pt. „Zerwany kłós”, traktujący o Błogosławionej Karolinie Kózkównie, która do końca walczyła o godność i czystość, aż do śmierci. Trafna interpretacja utworu przez tak młodą solistę niejednemu wycisnęła łzy z oczu. Warto jest wracać do tej piosenki i uważnie wsłuchać się w jej tekst.

Pieśń wojskowa *Deszcz, jesienny deszcz* została napisana w roku 1943. Melodia pieśni wzorowana była na

motywach opery *Poławiacze Perł* autorstwa Georges'a Bizeta. Bardzo szybko zyskała zasłużoną popularność wśród młodzieży warszawskiej zrzeszonej w Szarych Szeregach, a zawdzięcza ją przede wszystkim tekstowi, odwołującemu się do typowo harcerskiego motywu leśnej wędrowki, służby i walki. Serca młodych zdobył sobie też odwołaniem się do nastoletniej miłości – główny bohater w trakcie marszu wspomina wszak swoją dziewczynę i marzy o tym, żeby do niej powrócić. Dla nas wykonał ją duet: Karolina Rozlazły i Bartosz Zagaja. Pełen zadumy i tęsknoty piękny śpiew wykonawców wprowadził nas w nastrój smutku ale i nadziei.

Winniśmy pamiętać słowa Jana Pawła II, że wolność nie jest nam dana raz na zawsze, należy jej bronić, być czujnym aby jej nie stracić. „Wolność - to ta najjaśniejsza z gwiazd, promyk słońca w gęsty las, nadzieja” - tak wybrzmiały słowa jednej z piosenek

Marka Grechuty w wykonaniu Chóru Męskiego. Słowa te są jak najbardziej aktualne dzisiaj, kiedy odczuwamy zagrożenie ze wschodu, w dobie konfliktu zbrojnego na Ukrainie. Rzeczywistość ostatnich miesięcy w bardzo gwałtowny sposób uświadomiła nam, jak cennym jest żyć w wolnym, suwerennym i niepodległym kraju. Uczestnicząc w takich uroczystościach wsłuchujemy

się nie tylko w muzykę ale przede wszystkim w słowa utworów, bo one pokazują nam ten tułaczy szlak, tę drogę, którą musieli pokonać żołnierze aby ziściły się marzenia Polaków o wolnej Ojczyźnie. Na pewno pomogła naszym myślom i refleksjom przepiękna, jakże wymowna dekoracja sceny – drzewo oświetlone białoczerwonymi barwami z konarami poszarpanymi przez wroga, ale jakże mocno korzeniami wrosnięte w polską ziemię, by żaden wichur wojenny go nie powalił. Taka jest właśnie Polska.

Wartością dodaną i niezaprzeczalnie ważną jest polityka kulturalna, jaka prowadzona jest przez dyrekcję instytucji kultury w Kuryłowce. Mam na myśli zaangażowanie aktorów sceny z różnych grup wiekowych, począwszy od dzieci, młodzież po osoby dorosłe. Jest to wartość, którą nie łatwo jest osiągnąć, a jeszcze trudniej utrzymać, a w Kuryłowce to się udaje. Brawo, szacunek dla Waszych działań.

uczestniczka

Dzień Seniora i Złote Gody

Tegoroczne gminne obchody Dnia Seniora odbyły się 23 listopada br. w sali widowiskowej Ośrodka Kultury w Kuryłowce. W spotkaniu wzięli udział emerytowani pracownicy Urzędu Gminy, jednostek organizacyjnych, służby zdrowia, poczty, sołtysi, radni i działacze społeczni oraz członkowie Gminnego Klubu Seniora. Ponadto uczestniczyło w nim dziewięć par świętujących 50-lecie małżeństwa. Jubilaci zostali odznaczeni medalami za długoletnie pożycie małżeńskie nadane przez Prezydenta

RP. Było podniosłe, nastrojowo i wesoło, padło wiele pięknych słów i życzeń zarówno od gości jak i znajomych z sali świętujących razem z Jubilatami.

Wszystkim życzymy dużo zdrowia. Parom gratulujemy pięknego Jubileuszu !

MIKOŁAJ

Festiwal Piosenki MIKOŁAJ ponownie zagościł na scenie Gminnego Ośrodka Kultury w Kuryłowce! Ku ucieście nie tylko organizatorów, ale przede wszystkim dzieci, które w przerwie pandemicznej nie miały okazji pokazać swoich umiejętności wokalnych, napawa nadzieją, że to dopiero początek na drodze wyławiania utalentowanych „perełek” powiatu leżajskiego. Do pierwszego etapu, czyli przesłuchań konkursowych - 7 grudnia przystąpiło 24 uczestników.

Konkurs skierowany był do uczniów szkół podstawowych, a prezentacje oceniane w trzech kategoriach wiekowych: I kategoria: klasy 0 – III, II kategoria: klasy IV-VI i III kategoria: klasy VII-VIII.

Nie tylko wśród opinii oceniających, ale także i widzów podziwiano niesamowite popisy kilkunastu młodych artystów a wśród nich nawet tych, którzy mieli okazję po raz pierwszy stanąć na scenie i poddać się ocenie nie tylko komisji, widowni, ale przede wszystkim z samym sobą. Takich debiutów nie powstydziliby się żaden popularny

wokalista! Brawo!

Organizatorzy zadbali, aby każdy tego dnia otrzymał upominek, swoją indywidualną nagrodę za występy, poświęconą pracę i odwagę, obdarowując występujących świątecznymi maskotkami i słodyczami. Przy takim wydarzeniu jako cel przyświeca nie tylko popularyzacja śpiewu, ale przede wszystkim twórcza wymiana doświadczeń muzycznych wśród wykonawców oraz ich opiekunów, a to najcenniejsza nagroda jaką można otrzymać przystępując do takich zmagani.

Jury w składzie: Agnieszka Ruszak i Janusz Szpila wyłowiło 14 młodych solistów, którzy zostali zakwalifikowani do koncertu finałowego.

Grudniowa niedziela wypełniła salę widowiskową kuryłowskiego ośrodka kultury nie tylko rodzinami i znajomymi występujących. Publiczność dopingowała i wspierała wszystkich w finale jednocześnie oddając głos na swojego faworyta do Nagrody Publiczności. Zadanie nie było łatwe.

Zwracając szczególną uwagę na czystość intonacji, dykcję, dobór repertuaru i ogólny wyraz artystyczny jury wytypowano następujących zwycięzców:

KATEGORIA I:

I miejsce – Paweł Łuc

II miejsce – Julia Borek

III miejsce – Natasza Kotuła

Wyróżnienia – Gabriela Wilkos, Julian Szpetnar i Filip Nowak

KATEGORIA II:

I miejsce – Oliwia Szczypta

II miejsce – Lena Maszewska

III miejsce – Emilia Socha i Irmina Łuc

Wyróżnienia – Iga Wszyńska

KATEGORIA III:

I miejsce – Zofia Szpetnar

II miejsce – Michalina Murzańska

Nagroda główna GRAND PRIX tegorocznej edycji powędrowała do Nikoli Parobek za wykonanie utworu pt. „Moja pasja”.

Publiczność największą liczbą głosów obdarowała Filipa Nowaka za występ z piosenką „Zimny drań”

GRAND PRIX - NIKOLA PAROBEK

sponsorzy

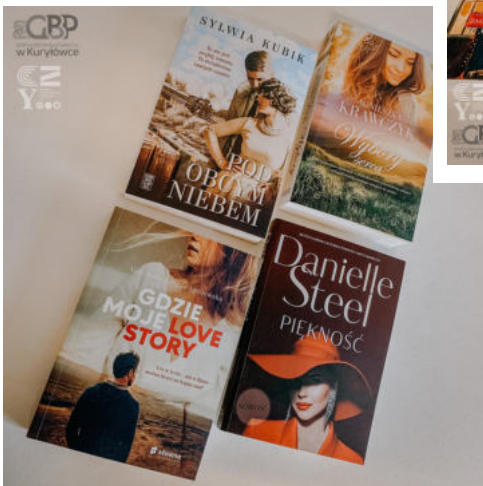

...a co słycać w bibliotece...

GMINNY
KĄCIK BIBLIOTECZNY

Książka to mędrzec łagodny i pełen słodczy, który puste życie napelnia światłem, a puste serca wzruszeniem; miłości, dodaje skrzydeł, a trudowi ujmuje ciężaru; w martwotę domu wprowadza życie, a życiu nadaje sens.

Kornel Makuszyński

ODDZIAŁ DLA DOROSŁYCH

ODDZIAŁ DLA DOROSŁYCH

ODDZIAŁ DLA DZIECI

Katalog on-line na stronie: <https://szukamksiązki.pl>

Serdecznie zapraszamy...

Ciotka Tereska z Chrzanowa i X Gminne Dyktando

18 listopada 2022 roku o godzinie 11-tej odbył się jubileuszowy X Gminny Konkurs Ortograficzny o tytuł **Mistrza Ortografii** zorganizowany przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Kuryłowie.

Konkurs w tym roku adresowany był do uczniów szkół podstawowych z terenu naszej gminy tj. klas VII-VIII. Nasi uczestnicy w tekście pod tytułem „Ciotka Tereska z Chrzanowa” zmierzyli się z zawiłościami i łamigłówkami ortograficznymi języka polskiego. Autorem jubileuszowego dyktanda był nikt inny jak p. Natalia Nowicka, która już od 10 lat pisze tekst do konkursu. Zawsze jest on niezwykle oryginalny, zabawny i z super historią w tle.

Po skrupulatnym sprawdzeniu przez p. Natalię tekstów, mistrzem ortografii została **Agata Gorzelnik** ze szkoły podstawowej w Dąbrowicy.

Nadmienię, że poziom ocenionych prac był bardzo wysoki i wyrównany. Organizatorzy gratulują zwycięzcy i wszystkim pozostałym uczestnikom oraz dziękując za udział w konkursie.

Wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego

W lipcu br. w budynku byłej szkoły w Ożannie została utworzona wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego, pielęgnacyjnego oraz wspomagającego. Zadanie to zostało sfinansowane ramach projektu pt. „Wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego dla mieszkańców Gminy Kuryłówka” – konkursu nr RPPK.08.03.00-IP.01-18-060/21 RPO WP na lata 2014-2020, działanie 8.3. Zwiększenie dostępu do usług społecznych i zdrowotnych. Dzięki tej inicjatywie mieszkańcy naszej gminy mogą nieodpłatnie korzystać z nowego, wysokiej jakości sprzętu, który zgodnie z zaleceniami lekarzy, rehabilitantów pomoże im w powrocie do sprawności, zdrowia, czy też złagodzi skutki długotrwałej choroby. Projekt realizowany jest przez pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kuryłówce, którzy oprócz codziennego udostępniania sprzętu udzielają wypożyczającym doradztwa i instruktarzu w zakresie

obsługi sprzętu. Uroczyste otwarcie wypożyczalni miało miejsce 17 października. Uczestniczyli w nim m.in. Poseł na Sejm RP – Jerzy Paul, Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy – Tomasz Czop, Dyrektor PFRON/O Rzeszów – Maciej Szymański, Proboszcz Parafii Tarnawiec -ks. Piotr Babijczuk, Dyrektor PCPR Leżajsk- Mariusz Konior, Prezes Stowarzyszenia Dobry Dom – Marek Piechuta, Wójt Gminy Kuryłówka – Agnieszka Wyszynska, Prezes ZGK w Kuryłówce - Sławomir Spaczyński, Dyrektor GOPS -

Alicja Kycia z pracownikami, Kierownik Klubu Seniora -Małgorzata Połec z uczestnikami oraz zainteresowani mieszkańcy. Umiejscowienie wypożyczalni przy siedzibie Klubu Seniora jest nieprzypadkowe, gdyż najliczniejszą grupę korzystających z jej oferty stanowią osoby starsze, zmagające się z problemami niesamodzielności i choroby, a budynek i otoczenie obiektu są pozbawione wszelkich barier ograniczających dostęp osobom niepełnosprawnym. Ponadto członkowie Klubu Seniora posiadający wiedzę o oferowanym w wypożyczalni sprzęcie tj. wózkach

inwalidzkich, chodzikach, kulach, laskach, ortezach, rotorach, łózkach rehabilitacyjnych itp. upowszechniają te informacje wśród rówieśników, rodziny i znajomych tym samym przyczyniają się do tego, że usługa staje się dostępna dla coraz szerszej grupy społeczeństwa. Dla Seniorów Klubu Senior+ w Ożannie otwarciu

wypożyczalni towarzyszyło inne nie mniej ważne wydarzenie, bo właśnie w tym dniu otrzymali dyplomy ukończenia kursu komputerowego, potwierdzające nabycie zupełnie nowych kompetencji cyfrowych, czyli umiejętności korzystania z komputerów i internetu. To zapewne dopiero początek przygody z nowymi technologiami dla tej grupy wiekowej, ponieważ w ramach kolejnego konkursu tym razem Ministerstwa Cyfryzacji - Cyfrowe Kluby Seniora pozyskaliśmy środki na zakup 18 laptopów z oprogramowaniem dla Klubu Senior+ w Ożannie, gdzie seniorzy będą mogli poszerzać wiedzę w zakresie kompetencji cyfrowych, rozwijać swoje umiejętności, co z czasem znacznie ułatwi im funkcjonowanie z codziennym życiem, w którym coraz częściej będą wykorzystywali zdobytą wiedzę chociażby w dostępie do usług tj. e-rejestracja, podpis elektroniczny, bankowość internetowa, lekarskie wizyty online i wiele, wiele innych.

A.K.

Tak jak inne podmioty tego typu jesteśmy spółką prawa handlowego, założoną przez gminę do realizacji zadań publicznych, a ramy naszej aktywności reguluje ustawa o gospodarce komunalnej. Jednak obecna sytuacja, szczególnie rosnące koszty paliwa, energii czy też koszty pracy to wyzwania, z jakimi przyjdzie Zakładowi Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Kuryłowce się mierzyć w najbliższym czasie. Dlatego dywersyfikowanie, a tak naprawdę zwiększenie zakresu i obszaru działania naszej spółki pozwoli z większym spokojem patrzeć w przyszłość. Również już zrealizowane w ostatnim czasie na terenie naszej Gminy inwestycje, chociażby w zakresie infrastruktury kanalizacyjnej sprawiają, że wzrośnie nie tylko jakość życia mieszkańców, ale również będą miały wpływ na dochody spółki. Jesteśmy przekonani, że zwiększenie nakładów na inwestycje ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w odnawialne źródła energii, jak również systematyczne działania związane z rozwojem i utrzymaniem istniejącej infrastruktury służącej do świadczenia usług oraz możliwie optymalne wykorzystanie już posiadanego majątku to gwarancja większej stabilności i rozwoju naszej spółki. Mówiąc o nowych aktywnościach nie sposób nie wspomnieć, że w ostatnim czasie stan posiadania ZGK zwiększył się o cztery kolejne pługi (obecnie dysponujemy już

5 pługami) oraz jedną piaskarkę (kolejna dotrze do spółki niebawem). Taka baza sprzętowa pozwoliła nam wprowadzić nową usługę w zakresie świadczenia usług zimowego utrzymania dróg gminnych na terenie gminy Kuryłówka.

Kolejnym obszarem, który jest dla nas również priorytetowy to edukacja w zakresie działań proekologicznych zarówno działania bezpośrednie skierowane do dzieci, jak i młodzieży, jak również za pośrednictwem nowo tworzonej strony internetowej. Chcemy również, aby nasza strona internetowa miała funkcje, rozwiązania przyjazne dla mieszkańców, chociażby w zakresie możliwości wskazania stanu liczników czy też monitorowania zobowiązań oraz dokonywania płatności. Nie mniej ważne są również działania kontrolne tak, aby maksymalnie wyeliminować przypadki nielegalnego poboru wody, niezgodnego z prawem zrzutu nieczystości do sieci kanalizacyjnej czy dzikich wysypisk śmieci, które implikują koszty, które tak naprawdę muszą ponieść pozostali mieszkańcy gminy.

Sławomir Spaczyński
Prezes ZGK w Kuryłowce

PODSUMOWANIE ROKU 2022

Rozpoczęcia, kontynuacja i zakończenie różnego rodzaju przedsięwzięć i inwestycji

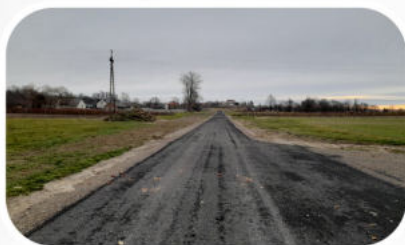
REMONT DRÓG NA TERENIE NASZEJ GMINY

Rok 2022 to rok realizacji dużego projektu drogowego. Ku końcowi zmierzają właśnie prace związane z realizacją projektu pn. „Poprawa infrastruktury drogowej na terenie Gminy Kuryłówka” realizowanego w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład. W ramach tego zadania przebudowane zostały dwie drogi gminne- droga w Kuryłówce na odcinku od kościoła do Ożanny i droga gminna na odcinku od Słobody do Podługa. Wyremontowany został także most na drodze gminnej nr 104607R w Ożannie.

Całkowity koszt tego zadania to **5 261 145,50 zł**, z czego **4 557 844,18 zł** stanowi pozyskane dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład. Ostateczny odbiór wykonanych prac zaplanowany został na I kwartał 2023 roku.

PODKARPACKI PROGRAM ODNOWY WSI

W roku 2022 Gmina wykonała dofinansowane z Funduszu Dróg Samorządowych zadanie pn. „Remont drogi gminnej publicznej nr 104602R, dz. ew. nr 198/2,163 w miejscowości Słoboda w km 0+394 – 0+980”. Całkowita wartość wykonanych prac to **415 090,94 zł**, w tym wartość otrzymanego dofinansowania **249 054,00 zł**. W ramach tego zadania wykonano remont niemal 600 metrowego odcinka. Dzięki wykonanym pracom droga zyskała nową asfaltową nawierzchnię oraz poszerzone, utwardzone pobocza.

PRZEBUDOWA DROGI DOJAZDOWEJ W DĄBROWICY

W październiku 2022r. dokonano odbioru inwestycji polegającej na przebudowie drogi dojazdowej do gruntów rolnych w Dąbrowicy. Dzięki pozyskanemu dofinansowaniu w kwocie **95 tys. zł** w ramach środków związanych z wyłączeniem z produkcji gruntów rolnych przebudowany został 284 metrowy odcinek drogi na działce ewidencyjnej nr 484 w Dąbrowicy, tzw. droga wojewódzka. Całkowita wartość wykonanych prac to **150 000,00 zł**.

REMONT DROGI OŻANNA - PISKOROWICE

W skutek zawartego porozumienia pomiędzy Powiatem Leżajskim, Gminą Leżajsk i Gminą Kuryłówka, wyremontowana została droga powiatowa z Ożanny do Piskorowic, na odcinku od skrzyżowania PGR Cieplice (skrzyżowanie w lesie) w kierunku Piskorowic- Mołynie. Realizacja tej inwestycji była możliwa dzięki pozyskaniu dofinansowania z Lasów Państwowych. Wkład własny Gminy do tej inwestycji wyniósł **103 627,00 zł**.

PRZEJŚCIE DLA PIESZYCH W TARNAWCU

W celu poprawy bezpieczeństwa w okolicach przejścia dla pieszych i niebezpiecznego łuku w miejscowości Tarnawiec w ciągu DP 1250R, w porozumieniu z Powiatem Leżajskim wybudowane zostało dodatkowe oznakowanie i oświetlenie istniejącego przejścia dla pieszych. Z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na ten cel pozyskane zostało dofinansowanie w wysokości **108 668,00 zł**. Ostatecznie całkowita wartość tego zadania wyniosła ponad **153 tys. zł**. Pozostałą kwotę po 50% zabezpieczyły Gmina Kuryłówka i Powiat Leżajski.

ROZBUDOWA BUDYNKU OSP W WÓLCIE ŁAMANEJ

W roku 2022 zakończyły się prace związane z rozbudową budynku OSP w Wólce Łamanej. W ramach inwestycji wybudowany został nowy garaż wraz z pomieszczeniami towarzyszącymi i salą spotkań wraz z aneksem kuchennym i toaletą. Całkowita wartość wykonanych robót budowlanych to **793 085,76 zł**, z czego ponad **634 tys. zł** pokryte zostało z dotacji pozyskanej ze środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych.

KANALIZACJA W KULNIE, KURYŁÓWCE, DĄBROWICY I KOLONII POLSKIEJ

Rok 2022 to zakończenie dużych projektów kanalizacyjnych, w tym realizacja zadania pn. „Budowa 19,515 km sieci kanalizacji sanitarnej z przykanalikami, przepompowniami i zasilaniem energetycznym w miejscowości Kulno i części Kuryłówka” dofinansowanego z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020 w kwocie 1 716 361 zł oraz przy współudziale środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych w kwocie 1 500 000 zł. Całkowita wartość wykonanych prac to **3 977 814,96 zł**.

W lipcu zakończono również rozbudowę sieci kanalizacyjnej w Dąbrowicy na odcinku pomiędzy Dąbrowicą i Małą Dąbrowicą. Wartość tych prac to **399 287,52 zł**, w tym **206 558,00 zł** stanowi dofinansowanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

Zakończono także budowę kolejnego odcinka sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w Kuryłówce. Tym razem na działkach za osiedlem obok bloku i wzdłuż drogi obok byłej wiaty Horteksu. Całkowita wartość tych prac to **307 056,00 zł**.

Rok 2022 to także zakończenie projektu pn. „Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków w miejscowości Kolonia Polska”, za którego realizację odpowiadał Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Kuryłówce. Łączna wartość wykonanych prac wyniosła **1 679 189,17 zł**, w tym pozyskana dotacja w kwocie **660 959,00 zł**. Zadanie to współfinansowane jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020r.

PRZEBUDOWA STADIONU W BRZYSKIEJ WOLI

Rok 2022, to rok w którym rozpoczęto prace związane z przebudową boisk sportowych oraz z budową zaplecza technicznego w miejscowości Brzyska Wola. Budynek gospodarczy szatni sportowej jest już na etapie stanu surowego. Wykonane zostały już także prace związane budową drenażu pod główną płytą boiska oraz zakupiony został sprzęt do pielęgnacji boisk sportowych. Zgodnie z podpisanymi umowami z głównym wykonawcą jak i dostawcą sprzętu do pielęgnacji nawierzchni boisk całkowita wartość zaplanowanych prac wyniesie ponad 2 mln 730 tys. zł. Realizacja tejże inwestycji jest możliwa dzięki pozyskaniu dofinansowania w kwocie **1 698 431,40 zł**, w ramach Programu Sportowa Polska 2021 (**1 232 900,00 zł**) oraz Rządowego Funduszu Rozwoju Inwestycji Lokalnych (**465 531,40 zł**).

KOMPUTERY DLA DZIECI BYŁYCH PRACOWNIKÓW PPGR

W czerwcu 2022r. przekazano wszystkie komputery dla dzieci byłych pracowników PPGR w ramach zrealizowanego przez Gminę Kuryłówka programu Cyfrowa Gmina – Wsparcie dzieci z rodzin popegeerowskich w rozwoju cyfrowym – „Granty PPGR”. Rozdanych zostało łącznie 180 zestawów, w których skład wchodził Notebook Hewlett-Packard (HP) z myszką, podkładką i napędem zewnętrznym o łącznej wartości niemal **2 500,00 zł**.

Łączna wartość zakupionego i przekazanego sprzętu komputerowego wyniosła ostatecznie **444 128,40 zł** i w całości pokryta została ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020.

WYPOŻYCZALNIA SPRZĘTU REHABILITACYJNEGO

W budynku byłej szkoły w Ożannie, uruchomione zostało miejsce, w którym nasi mieszkańcy mogą nieodpłatnie wypożyczyć sprzęt rehabilitacyjny, pielęgnacyjny czy też wspomagający. Całkowita wartość tego projektu wyniosła **504 418,52 zł**, z czego **479 197,27 zł** pokryte zostało ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020.

EDUKACJA EKOLOGICZNA W GMINIE KURYŁÓWKA

W celu zwiększenia atrakcyjności zbiornika wodnego w Ożannie, w roku 2022 zakończono realizację projektu pn. „Edukacja ekologiczna w Gminie Kuryłówka”. W ramach realizacji tego zadania, nad zalewem w Ożannie powstała ścieżka edukacyjna. Zamontowane zostały także makiety grzybów- kani i czubajki i muchomora zielonego. Łączna wartość tego zadania to **209 665,69 zł** w tym dofinansowanie ze środków WFOŚiGW w Rzeszowie **22 400,00 zł**.

PODKARPACKI PROGRAM ODNOWY WSI

Rok 2022 to kolejny rok z rządu, w którym realizowane jest na terenie naszej gminy przedsięwzięcie w ramach Podkarpackiego Programu Odnowy Wsi na lata 2021-2025. Tym razem w ramach zrealizowanego zadania zdemontowane zostało istniejące ogrodzenie oraz wykonano nowe ogrodzenie z siatki i paneli betonowych wokół przedszkola w Brzyskiej Woli. Zagospodarowany został także teren wokół przedszkola i placu zabaw. Całkowita wartość zadania wyniosła **32 595,00 zł**, a pozyskane dofinansowanie **12 000,00 zł**.

Podkarpacki Program Odnowy Wsi, to także realizacja koncepcji Uniwersytetu Samorządności. Tym razem zakupiony został fantom do szkoleń z pierwszej pomocy i przeprowadzono łącznie 6 inicjatyw edukacyjnych z zakresu udzielania pierwszej pomocy i etnograficzne. Całkowita wartość tego zadania wyniosła **20 000,00 zł** a pozyskane dofinansowanie **15 000,00 zł**.

ROZBUDOWA WIATY PRZY OSP W KURYŁÓWCE

Dzięki współpracy pomiędzy Gminą Kuryłówka a jednostką OSP w Kuryłówce, udało się pozyskać dofinansowanie na rozbudowę wiaty przy budynku OSP w Kuryłówce. Pozyskane dofinansowanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich w kwocie **199 951 zł** stanowi 100% zaplanowanych kosztów rozbudowy. Inwestycja ta zmierza już ku końcowi.

LOKALNY ANIMATOR SPORTU

Jak co roku, także w roku 2022, w celu prowadzenia zajęć na boiskach Orlik w Kuryłówce zatrudniony został tzw. Lokalny Animator Sportu. Na realizację tego zadania pozyskane zostało dofinansowanie w kwocie **12 000 zł**.

SADZENIE MIODODAJNYCH DRZEW

W ramach projektu polegającego na sadzeniu miododajnych drzew na terenie województwa podkarpackiego, na terenie naszej gminy w roku 2022 posadzonych zostało 50 szt. miododajnych drzew lub krzewów. Tym razem sadzonki lipy, klonu, pęcherznicy kalinolistnej posadzone zostały przy placach zabaw w Brzyskiej Woli i na działce nad zalewem w Ożannie.

Rok 2022 to także realizacja przez Gminę porozumienia z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska w Rzeszowie w zakresie wspólnej realizacji Programu Czyste Powietrze, w ramach którego kilkudziesięciu mieszkańców naszej gminy uzyskało bezpłatną pomoc w sporządzeniu i złożeniu wniosku o uzyskanie dofinansowania na termomodernizację budynków mieszkalnych i wymianę kotłów. Na koniec września 2022 z terenu naszej gminy łącznie złożonych zostało **120** Wniosków o dofinansowanie. Dzięki temu zrealizowanych zostało **54** przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Łączna kwota wypłaconych dotacji to **1 468 848,95 zł**.

Rok 2022 to także czas, w którym pozyskaliśmy znaczące środki na realizację kolejnych inwestycji, w tym:

6 165 000,00 zł z Programu Polski Ład na budowę sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Dąbrowicy wraz z zapleczem i urządzeniami technicznymi (w grudniu podpisana została już umowa z wykonawcą).

3 800 000,00 zł z Programu Polski Ład na modernizację infrastruktury drogowej na terenie Gminy Kuryłówka. W ramach tego zadania w roku 2023 przebudowanych zostanie ok. 10,4 km naszych lokalnych dróg (ogłoszony przetarg na wyłonienie wykonawcy).

2 499 000,00 zł z Programu Polski Ład na modernizację stacji uzdatniania wody w Dąbrowicy (ogłoszony przetarg na wyłonienie wykonawcy).

438 898,00 zł z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków i ich zasilaniem energetycznym w Kolonii Polskiej - Cieplice PGR (w styczniu 2023 podpisana zostanie umowa potwierdzająca przyznanie dofinansowania).

171 000,00 zł z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 Osi Priorytetowej V Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia REACT-EU działania 5.1 Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia dotycząca realizacji projektu grantowego „Cyfrowa Gmina”

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

NAJLEPSZY WÓJT PODKARPACIA

W dniu 27 maja z okazji Dnia Samorządu Terytorialnego z rąk Pana Marszałka Władysława Ortyła Pani Wójt Agnieszka Wyszńska odebrała nagrodę Najlepszego Wójta roku w województwie podkarpackim. Niezwykle wyróżnienie zostało przyznane przez Kapitułę Podkarpackiej Nagrody Samorządowej za osiągnięte wyniki, m.in. tj. ok 35 % budżetu przeznaczony na inwestycje, ilość realizowanych inwestycji przy stosunkowo niskim wskaźniku zadłużenia 2,07 % za rok 2021. W skali całego naszego województwa jest to niezwykle osiągnięcie i wyróżnienie.

GMINA KURYŁÓWKA - LIDEREM POWIATU LEŻAJSKIEGO

W dniu 29 listopada podczas konferencji „WYZWANIA I PERSPEKTYWY DLA SAMORZĄDÓW NA PRZEŁOMIE 2022/2023. Projekty transgraniczne dla jst. Status Realizacji Programu Rządowy Fundusz Polski Ład. Realizacja zadań w zakresie zakupu węgla dla mieszkańców” Pani Wójt odebrała nagrodę dla Gminy Kuryłówka jako Lidera Powiatu Leżajskiego w Rankingu Gmin Podkarpacia.

Najważniejsze wydarzenia kulturalne

w 2022 roku

VI Rajd Rowerowy
Szlakiem Naszej Historii

III Zlot Pojazdów Różnych KLAMOT

XVII Spotkanie z Folklorem i Biesiadą

Święto rolników Dożynki Gminne

... ino wióra leciały ...po raz drugi
POKAZY DRWALI

Powiatowy Festiwal Piosenki MIKOŁAJ

Uroczystości patriotyczne z cyklu "...by pokolenia pamiętały"

77. rocznica Bitwy pod Kuryłówką

78. rocznica
wydarzeń na
Kalówce

77. rocznica śmierci Jagi połączona z promocją publikacji "Jaga" Janina z Oleszkiewiczów Przysiężniak

Uroczystości z okazji Dnia Niepodległości

Pamięć o tych,
którzy podarowali
nam wolną Polskę